

K J S

King James bibeln på svenska

Job

September 2023
(Reviderad November 2023)

Patrik Firat
www.NyaTestamentet.nu

Kapitel 1

1 Jobs helighet, rikedomar, och religiösa omsorg för sina barn. 6 Satan träder fram inför Gud, och genom förtal får han tillåtelse att fresta Job. 13 Job förlorar sina barn och sitt gods, i sin sorg välsignar han Gud.

1 Det fanns en man i landet Uz, vars namn var Job; och den mannen var fullkomlig och rättrådig, och en som fruktade Gud, och undvek det onda.

2 Och åt honom föddes sju söner och tre döttrar.

3 Hans egendom bestod också utav 7 000 får, och 3 000 kameler, och 500 par oxar, och 500 åsninnor, och ett mycket stort hushåll; så att denne man var störst av alla män i Österlandet.

**substance: Or, cattle*

**household: Or, husbandry*

**men of the East: Heb. sons of the East*

4 Och hans söner gick och höll fester i sina hus, var och en på sin dag; och sände och kallade efter sina tre systrar till att äta och dricka med dem.

5 Och det skedde så, när deras festdagar hade gått runt *sitt varv*, att Job sände och helgade dem, och steg upp tidigt på morgonen, och offrade brännoffer *för dem, efter* deras antal, *för* allihopa: ty Job sade, Det må vara *så* att min söner har syndat, och förbannat Gud i sina hjärtan. Så gjorde Job ständigt.

**continually: Heb. all the days*

6 Det kom nu en dag när Guds söner kom för att träda fram inför HERREN, och också Satan kom bland dem.

**Satan: Heb. the adversary*

**among them: Heb. in the midst of them*

7 Och HERREN sade till Satan, Varifrån kommer du? Då svarade Satan HERREN, och sade, Från att fara hit och dit på jorden, och från att vandra upp och ner på den.

8 Och HERREN sade till Satan, Har du beaktat min tjänare Job, att *det* inte *finns* någon lik honom på jorden, en fullkomlig och rättrådig man, en som fruktar Gud, och undviker det onda?

**Hast thou considered: Heb. hast thou set thy heart on*

9 Då svarade Satan HERREN, och sade, *Är det* för intet *som* Job fruktar Gud?

10 Har du inte gjort en vall runt honom, och runt hans hus, och runt allt som han har på varje sida? Du har välsignat hans händers arbete, och hans egendom har tillökats i landet.

**substance: Or, cattle*

11 Men räck nu ut din hand, och kom vid allt som han har, och han kommer förbanna dig *rakt* i ditt ansikte.

**and he will curse thee to thy face: Heb. if he curse thee not to thy face*

12 Och HERREN sade till Satan, Se, allt som han har *står nu* under din makt; räck bara inte ut din hand mot honom själv. Så Satan gick ut från HERRENS närvaro.

**power: Heb. hand*

13 Och det kom en dag när hans söner och hans döttrar *var i färd med* att äta och att dricka vin i deras äldste brors hus:

14 Och det kom en budbärare till Job, och sade, Oxarna höll på att

plöja, och åsnorna betande bredvid dem:

15 Och sabeanerna föll *in över dem*, och tog iväg dem; ja, de har dräpt tjänarna med svärdsegg; och endast jag har *kunnat* fly iväg så att *kunna* berätta *det* för dig.

16 Medan han ännu höll på att tala, kom det också en annan, och sade, Guds eld har fallit ner från himlen, och har bränt upp fåren, och tjänarna, och har förtärt dem; och endast jag har ensam flytt för att berätta *det* för dig.

**The fire of God: Or, A great fire*

17 Medan han ännu höll på att tala, kom det också en annan, och sade, Kaldeerna ordnade sig i tre trupper, och överföll kamelerna, och har fört iväg dem, ja, och har slagit tjänarna med svärdsegg; och endast jag har ensam flytt för att berätta *det* för dig.

**fell: Heb. rushed*

18 Medan han ännu höll på att tala, kom det också en annan, och sade, Dina söner och dina döttrar *var i färd med* att äta och att dricka vin i deras äldste brors hus:

19 Och, se, det kom en väldig vind från ödemarken, och slog *mot* husets fyra hörn, och det föll ner över de unga männen, och de är döda; och endast jag har ensam flytt iväg för att berätta *det* för dig.

**from the: Heb. from aside, etc*

20 Då ställde sig Job upp, och rev sönder sin mantel, och rakade sitt huvud, och föll ner på marken, och tillbad,

**mantle: Or, robe*

21 Och sade, Naken kom jag ut ur

min mors livmoder, och naken skall jag vända tillbaka dit: HERREN gav, och HERREN har tagit bort; välsignat vare HERRENS namn.

22 I allt detta syndade inte Job, inte heller anklagade *han* dåraktigt Gud.

**charged God foolishly: Or, attributed folly to God*

Kapitel 2

1 Satan visar sig återigen för HERREN och får tillstånd att ytterligare fresta Job. 7 Han slår honom med svåra bölder. 9 Job tillrättavisar sin hustru när hon uppmanar honom att förbanna Gud.

11 Hans tre vänner kommer för att sörja med honom, och de sörjer i tystnad under sju dygn.

1 Åter kom en dag när Guds söner kom för att träda fram inför HERREN, och Satan kom också bland dem för att träda fram inför HERREN.

2 Och HERREN sade till Satan, Varifrån kommer du? Och Satan svarade HERREN, och sade, Från att fara fram och tillbaka på jorden, och från att vandra upp och ner på den.

3 Och HERREN sade till Satan, Har du beaktat min tjänare Job, att *det* inte *finns* någon lik honom på jorden, en fullkomlig och rättrådig man, en som fruktar Gud, och undviker det onda? Och han håller alltjämt fast vid sin integritet, fastän du drev på mig mot honom, för att utan sak förgöra honom.

**to destroy him: Heb. to swallow him up*

4 Och Satan svarade HERREN, och sade, Hud för hud, ja, allt som en man har kommer han *ju* ge för sitt liv.

5 Men räck nu ut din hand, och rör vid hans ben och hans kött, och han

kommer förbanna dig *rakt* i ditt ansikte.

6 Och HERREN sade till Satan, Se, han *är* i din hand; men rädda hans liv.

**but save: Or, only*

7 Så Satan gick ut från HERRENS närvaro, och slog Job med svåra bölder, från hans fotsula till hans hjässa.

8 Och han tog sig en lerskärva för att skrapa sig med; och han satt ner mitt bland askan.

9 Då sade hans hustru till honom, Håller du fortfarande fast vid din integritet? Förbanna Gud, och dö.

10 Men han sade till henne, Du talar som en av de dåraktiga kvinnorna talar. Vad? Skall vi ta emot det goda från Guds hand, och skall vi inte ta emot det onda? I allt detta syndade inte Job med sina läppar.

11 När nu Jobs tre vänner hörde om all denna ondska som hade kommit över honom, kom de var och en från sin egen plats; temaniten Elifaz, shuhiten Bildad, och naamathiten Zofar: ty de hade avtalat med varandra om att komma för att sörja med honom och att trösta honom.

12 Och när de lyfte upp sina ögon långt ifrån, och inte kände igen honom, höjde de sin röst, och grät; och de rev var och en sönder sin mantel, och strödde stoft över sina huvuden mot himlen.

13 Så de satt med honom på marken i sju dagar och sju nätter, och ingen talade ett ord till honom: ty de såg att *hans* lidande var mycket stort.

Kapitel 3

1 Job förbannar dagen då han föddes. 13 Dödens sorglöshet. 20 Job klagar över livet på grund av sitt lidande.

1 Efter det öppnade Job sin mun, och förbannade sin *födelsedag*.

2 Och Job talade, och sade,

**spake: Heb. answered*

3 Låt den dagen förgås på vilken jag föddes, och den natten *på vilken* det sades, Ett gossebarn är avlat.

4 Låt den dagen höljas i mörker; låt inte Gud ge akt på den från ovan, låt inte heller ljuset skina på den.

5 Låt mörker och dödsskuggan fläcka den; låt ett moln lägga sig över den; låt den dagens svarthet förskräcka den.

**stain it: Or, challenge it*

**let the blackness of the day terrify it: Or, let them terrify it, as those who have a bitter day*

6 *Vad gäller* den natten, låt mörker gripa den; låt den inte anslutas till årets *övriga* dagar, låt den inte komma in *bland* månadernas tal.

**let it not be joined unto the days: Or, let it not rejoice among the days*

7 Se, låt den natten bli ensam, låt ingen glad röst komma *att höras* på den.

8 Låt dem förbanna den, som förbannar den dagen, vilka är redo att uppväcka sitt sörjande.

**their mourning: Or, Leviathan*

9 Låt dess skymnings stjärnor förmörkas; låt den titta efter ljus, men inte *få* något; låt den inte heller *få* se dagens gryning:

**the dawning of the day: Heb. the eyelids of the morning*

10 Eftersom den inte stängde igen dörrarna till min *mors* livmoder, *och*

inte heller gömde sorg från mina ögon.

11 Varför dog jag inte från moderlivet? *Varför* gav jag *inte* upp andan när jag kom ut ur magen?

12 Varför föregick knäna mig? Eller varför de brösten som jag skulle suga på?

13 Ty nu skulle jag ha legat i stillhet och haft ro, jag skulle ha sovit: då hade jag fått vila,

14 Tillsammans med jordens kungar och rådgivare, som byggde öde platser åt sig själva;

15 Eller med furstar som hade guld, som fyllde sina hus med silver:

16 Eller såsom en fördold för tidig födsel, *så* hade jag inte varit *till*; såsom spädbarn *som* aldrig såg ljuset.

17 Där upphör de onda *med att* ansätta; och där får de trötta vila sig.

**weary be at rest: Heb. wearied in strength*

18 *Där* vilar fångarna tillsammans; de hör inte förtryckarens röst.

19 Den ringe och den store är där; och tjänaren *är* fri från sin herre.

20 Varför blir ljus givet åt honom som är i elände, och liv åt de *som är* bittra i själen;

21 Som längtar efter döden, men den *kommer* inte; och gräver efter den mer än efter gömda skatter;

**long: Heb. wait*

22 Som gläder sig våldeliga, *och* är glada, när de kan finna graven?

23 *Varför ges ljus* åt en man vars väg är dold, och vilken Gud har stängt in?

24 Ty mitt suckande kommer innan

jag äter, och mina rytanden gjuts ut såsom vattnen.

**before I eat: Heb. before my meat*

25 Ty det tinget som jag fruktade väldigt *mycket* för har kommit över mig, och det som jag var rädd för har kommit till mig.

**the thing which I greatly feared is come upon me: Heb. I feared a fear, and it came upon me*

26 Jag var inte trygg, inte heller fick jag vila, ej heller var jag i stillhet; ändock kom trubbel.

Kapitel 4

1 Elifaz tillrättavisar Job för hans brist på religion.

7 Han lär att Guds domar inte sker de rättfärdiga utan de onda. 12 Hans skrämmande syn till att ödmjuka det skapades förträfflighet inför Gud.

1 Då svarade Elifaz, den temaniten, och sade,

2 *Om* vi försöker samtala med dig, kommer du *då* bli bedrövad? Men vem kan tygla sig från att tala?

**to commune: Heb. a word*

**who can withhold himself from speaking? Heb. who can refrain from words?*

3 Se, du har undervisat många, och du har styrkt de svaga händerna.

4 Dina ord har hållit honom uppe som höll på att falla, och du har styrkt de kraftlösa knäna.

**the feeble knees: The bowing knees*

5 Men nu har det kommit över dig, och du försmäktar; det vidrör dig, och du är i ångest.

6 *Är* inte *detta* din fruktan, din förtröstan, ditt hopp, och dina vägars rättrådighet?

7 Kom ihåg, jag ber dig, vem *som någonsin* förgicks, varande oskyldig? Eller var blev de rättfärdiga avhuggna?

8 *Det är* såsom jag har sett, de som plöjer missgärning, och sår ondskan, får skörda detsamma.

9 Av Guds vindpust förgås de, och av hans näsborrars anda förgörs de.

10 Lejonets rytande, och det våldsamma lejonets röst, och de unga lejonens tänder, är sönderbrutna.

11 Det gamla lejonet förgås i brist på rov, och det tappra lejonets ungar blir förströdda.

12 Nu blev ett ting i hemlighet hämtat till mig, och mitt öra tog emot lite av det.

**secretly: Heb. by stealth*

13 Under tankar från nattens syner, när djup sömn faller *tung* över människor,

14 Frukthan kom över mig, och bävan, som fick alla mina ben att skaka.

**came upon me: Heb. met me*

**all my bones: Heb. the multitude of my bones*

15 Sedan passerade en ande förbi mitt ansikte; och håret på mitt kött reste sig:

16 Den stod still, men jag kunde inte urskilja dess gestalt: en bild *var* inför mina ögon, *det rådde* tystnad, och jag hörde en röst, *sägande*,

**there was silence: Or, I heard a still voice*

17 Skall en dödlig man vara mer rättfärdig än Gud? Skall en man vara mer ren än sin skapare?

18 Se, han sätter ingen tillit till sina tjänare; och sina änglar anklagar han för dårskap:

**and his Angels he charged: Or, nor in his Angels, in whom he put light*

19 Hur mycket mindre *då till dem*

som bor i lerhus, vars grundval *är* i stoftet, *som* krossas inför malen?

20 De förgörs från morgon till kväll: de förgås för evigt utan att någon fäster *något* avseende vid *det*.

**destroyed: Heb. beaten in pieces*

21 Försvinner inte deras förträfflighet, *som är* i dem, iväg? De dör, ja utan vishet.

Kapitel 5

1 Det skadliga i att inte tänka efter. 3 Den ondes slut är olycka. 6 Man ska se till Gud under lidande.

17 Det lyckliga slutet på Guds tuktan.

1 Kalla nu, ifall det finns någon som kommer svara dig; och till vilken av helgonen skall du vända dig?

**turn: Or, look*

2 Ty vrede dödar den dåraktige mannen, och avund dräper den enfaldige.

**envy: Or, indignation*

3 Jag har sett den dåraktige slå rot: men plötsligt förbannade jag hans boning.

4 Hans barn är fjärran från trygghet, och de blir krossade i porten, inte heller *finns det* någon *där* till att undsätta *dem*.

5 Vars skörd den hungrige äter upp, och tar det, också ifrån törnena, och rövaren uppslukar deras egendom.

6 Fastän lidande inte kommer upp ur stoftet, inte heller växer trubbel fram ifrån marken;

**affliction: Or, iniquity*

7 Dock är människan född till trubbel, liksom eldgnistorna flyger uppåt.

**trouble: Or, labour*

**the sparks fly upward: Heb. the sons of the burning coal, lift up to fly*

8 Jag skulle söka hos Gud, och åt Gud skulle jag skulle överlämna min sak:

9 Som gör stora och outgrundliga ting; otaliga förunderliga ting:

**and unsearchable: Heb. and there is no search
without number: Heb. till there be no number

10 Som ger regn på jorden, och sänder vatten över markerna:

**fields: Heb. outplaces*

11 Till att resa upp dem högt som är ringa; att de som sörjer må upphöjas till trygghet.

12 Han får de slugas planer att svika, så att deras händer inte kan utföra deras företag.

**cannot perform their enterprise: Or, cannot perform anything*

13 Han fångar de visa i deras egen slughet: och de vrängas rådslut faller huvudstupa.

14 De får möta mörker om dagen, och famlar mitt på dagen såsom i natten.

**meet: Or, run into*

15 Men han räddar den fattige från svärdet, från deras mun, och från den mäktiges hand.

16 Så att den fattige har hopp, och missgärningen stänger sin mun.

17 Se, lycklig är den man som Gud tillrättavisar: förakta du därför inte den Allsmäktiges tuktan:

18 Ty han skadar, och förbinder: han sårar, och hans händer helar.

19 Han skall undsätta dig ur sex trubbel: ja, ur sju skall ingen ondska komma vid dig.

20 Under hungersnöd skall han återlösa dig från döden: och under krig från svärdets makt.

**power: Heb. from the hands*

21 Du skall gömmas från tungans gissel: inte heller skall du frukta för förgörelse när den kommer.

**from the scourge of the tongue: Or, when the tongue scourgeth*

22 Åt förgörelse och hungersnöd skall du skratta: inte heller skall du frukta för jordens djur.

23 Ty du skall stå i förbund med markens stenar: och markens djur skall hålla fred med dig.

24 Och du skall veta att ditt tabernakel skall vara i frid; och du skall besöka din boning, och skall inte synda.

**thy tabernacle shall be in peace: Or, peace is thy tabernacle*

**sin: Or, err*

25 Du skall också veta att din säd skall bli stor, och din avkomma såsom markens gräs.

**great: Or, much*

26 Du skall komma till din grav vid full ålder, såsom en sädesbunt bärgas när dess tid är inne.

**cometh in: Heb. ascendeth*

27 Se på detta, vi har utrannsakat det, och så är det; hör detta, och förstå du det för ditt eget bästa.

**for thy good: Heb. for thyself*

Kapitel 6

1 Job förklarar att det inte är utan sak som han klagar. 8 Han önskar sig döden, där han är viss om att finna tröst. 14 Job tillrättavisar sina vänner för att inte visa snällhet.

1 Men Job svarade och sade,

2 O om min bedrövelse fullt ut

kunde vägas, och min olycka

tillsammans kunde läggas i

vågskålarna!

**laid: Heb. lifted up*

3 Ty det skulle nu vara tyngre än

havets sand: därför uppslukas mina ord.

**my words are swallowed up: That is, I want words to express my grief*

4 Ty den Allsmäktiges pilar *är* i mig, vars gift dricker upp min ande: Guds fasor ställer upp sig mot mig.

5 Skriar vildåsnan när han har gräs? Eller råmar oxen över sitt foder?

**when he hath grass?: Heb. at grass*

6 Kan det som är osmakligt ätas utan salt? Eller finns det *någon* smak i äggets vita?

7 De ting *som* min själ vägrade att röra *är* såsom min sorgliga mat.

8 O om jag skulle få min begäran *uppfylld*; och att Gud skulle låta *mig* få det tinget som jag längtar efter!

**the thing that I long for!: Heb. my expectation*

9 Nämligen det *ifall* det skulle behaga Gud att förgöra mig; att han skulle släppa lös sin hand, och hugga av mig!

10 Då skulle jag ändå ha tröst; ja, jag skulle härda mig i *min* sorg: låt honom inte skona; ty jag har inte dolt den Heliges ord.

11 Vad *är* min styrka, att jag skulle hoppas? Och vad *är* mitt slut, att jag skulle förlänga mitt liv?

12 *Är* min styrka *som* stenars styrka? Eller *är* mitt kött av mässing?

**of brass? Heb. brasen*

13 *Är* inte min hjälp i mig? Och är visheten helt bortdriven från mig?

14 Med honom som är ansatt *borde* medlidande *visas* från hans vän; men han överger fruktan för den Allsmäktige.

**to him that is afflicted: Heb. to him that melteth*

15 Mina bröder har handlat svekfullt

såsom en bäck, *och* såsom bäckarnas ström försvinner de iväg;

16 Vilka är svartaktiga på grund av isen, *och* i vilka snön finns gömd:

17 Vid den tid de blir varma, försvinner de: när det är hett, förgås de från sin plats.

**they vanish: Heb. they are cut off*

**when it is hot: Heb. in the heat thereof*

**consumed: Heb. extinguished*

18 Deras vägs stigar viks av; de rinner ut i intet, och förgås.

19 Temas skaror tittade, Shebas följn väntade på dem.

20 De förbryllades eftersom de hade hoppats; de kom dit, och skändes.

21 Ty nu är ni ingenting; ni ser *min* bestörtning, och är rädda.

**for now ye are: Or, for now ye are like to them*

**nothing: Heb. not*

22 Sade jag, hämta åt mig? Eller, Ge mig en ersättning av er egendom?

23 Eller, Rädda mig från fiendens hand? Eller, Friköp mig från de mäktigas hand?

24 Undervisa mig, och jag skall tiga: och få mig att förstå vari jag har farit vilse.

25 Hur starka är *inte* rätta ord! Men hur tillrättavisar ert argumenterande?

26 Har ni i sinnet att tillrättavisa ord, och talen hos en som är desperat, *som är* som vinden?

27 Ja, ni anfaller den faderlöse, och ni gräver *en grop* för er vän.

**ye overwhelm: Heb. ye cause to fall upon*

28 Nöj er nu därför, *och* se på mig; ty *det blir* uppenbart för er ifall jag ljuger.

**evident unto you: Heb. before your face*

29 Vänd om, jag ber er, låt det inte vara missgärning; ja, vänd om, min

rättfärdighet *finns* i det.

**is in it: that is, in this matter*

30 Finns det missgärning på min tunga? Kan inte mitt smaksinne urskilja vrånga ting?

**my taste: Heb. my palate*

Kapitel 7

1 Job försvarar sin önskan att dö. 12 Han klagar över sin rastlöshet. 17 Och över Guds vaksamhet.

1 *Finns det* inte en fastställd tid för människan på jorden? *Är inte* också hans dagar såsom en lejd tjänares dagar?

**an appointed time: Or, a warfare*

2 Såsom en tjänare *som* innerligt längtar efter skuggan, och såsom en lejd tjänare *som* ser fram emot lönen för sitt arbete:

**earnestly desireth: Heb. gapeth after*

3 Så har jag fått i arv månader av fåfänglighet, och påfrestande nätter är bestämda åt mig.

4 När jag ligger ner, säger jag, När skall jag få stiga upp, och natten vara över? Och jag är upptagen med att kasta mig fram och tillbaka intill dagens gryning.

**the night be gone?: Heb. the evening be measured*

5 Mitt kött är klätt med maskar och kokor av stoft; min hud är sönder, och har blivit vidrig.

6 Mina dagar passerar snabbare än en vävares spole, och tillbringas utan hopp.

7 O kom ihåg att mitt liv *är* vind: mitt öga skall inte mer se det goda.

**shall no more: Heb. shall not return*

**see good: To see, that is, to enjoy*

8 Hans öga som har sett mig skall inte *mer* se mig: dina ögon *är* på mig, och jag *är* inte till.

**I am not: That is, I can live no longer*

9 *Såsom* molnet tynar bort och försvinner iväg: likaså skall han som går ner till graven inte komma upp igen.

10 Han skall inte mer återvända till sitt hus, inte heller skall hans plats längre känna honom.

11 Därför kommer jag inte tygla min mun; jag kommer tala i min andes ångest; jag kommer klaga i min själs bitterhet.

12 *Är* jag ett hav, eller en val, att du sätter en vakt över mig?

13 När jag säger, Min säng skall trösta mig, min bädd skall lindra min klagan;

14 Då skrämmer du mig med drömmar, och förskräcker mig genom syner:

15 Så att min själ väljer kvävning, och död hellre än mitt liv.

**then my life: Heb. then my bones*

16 Jag avskyr *det*; jag ville inte leva för alltid: låt mig vara; ty mina dagar *är* fåfänglighet.

17 Vad *är en* människa, att du skulle förstora honom? Och att du skulle fästa ditt hjärta på honom?

18 Och *att* du skulle besöka honom varje morgon, och pröva honom i varje stund?

19 Hur länge skall du inte ge dig av från mig, inte heller låta mig vara tills jag får svälja min saliv?

20 Jag har syndat; vad skall jag göra för dig, O du människors beskyddare? Varför har du satt mig såsom en måltavla emot dig, så att jag är en börda för mig själv?

21 Och varför förlåter du inte min överträdelse, och tar bort min missgärning? Ty nu skall jag sova i stoftet; och du skall söka mig om morgonen, men jag *skall* inte *finnas till*.

Kapitel 8

1 Bildad förklarar Guds rättvisa i det att han handlar med människor efter deras gärningar.
8 Han uppmanar att se tillbaka till forna tider som bevis på att Gud sannerligen förgör hycklaren.
20 Han tillämpar Guds rättvisa handlande på Job.

1 Sedan svarade shuhiten Bildad, och sade,
2 Hur länge skall du tala dessa *ting*? Och *hur länge skall* din muns ord *vara som* en stark vind?
3 Förvränger Gud domen? Eller förvränger den Allsmäktige rättvisan?
4 Om dina barn har syndat mot honom, och han har kastat bort dem för deras överträdelses skull;
**for their transgression: Heb. in the hand of their transgression*
5 Om du skulle söka Gud tidigt, och bönfalla inför den Allsmäktige;
6 Om du *vore* ren och rättsinnig; skulle han nu säkerligen uppväcka åt dig, och göra din rättfärdighets boning framgångsrik.
7 Om än din början var ringa, skulle ändock ditt senare slut tillökas storligen.
8 Ty fråga, jag ber dig, om den forna tiden, och bered dig för deras faders rannsakande:
9 (Ty vi *är blott ifrån* i går, och vet ingenting, eftersom våra dagar på jorden *är* en skugga:)

**nothing: Heb. not*

10 Skall de inte lära dig, *och* berätta för dig, och uttala ord ifrån sitt hjärta?

11 Kan säven växa upp utan sankmark? Kan vassen växa utan vatten?

12 Medan den ännu *står* i sin grönska, *och* inte har blivit nerhuggen, *så* vissnar den före någon *annan* växt.

13 Så *är det med* stigarna hos alla *de* som glömmer Gud; och hycklarens hopp skall förgås:

14 Vars hopp skall huggas av, och vars förtröstan *skall vara* ett spindelnät.

**a spiders web: Heb. a spiders house*

15 Han skall luta sig mot sitt hus, men det skall inte bestå: han skall hålla fast vid det, men det skall inte förbli.

16 Grön står *han* inför solen, och hans gren skjuter ut i hans trädgård.

17 Hans rötter slingrar sig kring stenröset, *och* ser stenplatsen.

18 Ifall han förgör honom från hans plats, *då* skall den förneka honom, *sägande*, Jag har inte sett dig.

19 Se, detta *är* hans vägs glädje, och ur jorden skall andra växa.

20 Se, Gud kommer inte förkasta en perfekt *man*, inte heller kommer han hjälpa ogärningsmännen:

**help the evil doers: Heb. take the ungodly by the hand*

21 Tills han fyller din mun med skratt, och dina läppar med jubel.

**rejoicing: Heb. shouting for joy*

22 De som hatar dig skall kläs i skam; och de ondas boning skall bli

till intet.

**shall come to nought*

Kapitel 9

1 Job erkänner Guds rättvisa, visar att ingen människa förmår att tvista med honom. 22 En människas oskyldighet borde inte fördömas genom lidanden.

1 Då svarade Job och sade,

2 Jag vet *att det* sannerligen är så:
men hur skulle *en* man *kunna* vara
rättfärdig hos Gud? *Rom 3:24, Rom 11:5*
**with God: Or, before God*

3 Ifall han vill tvista med honom,
kan han inte svara honom en *gång* av
tusen.

4 *Han* är vis till hjärtat, och mäktig i
styrka: vem har förhärdat *sig* mot
honom, och har blomstrat?

5 Som flyttar bort bergen, och de vet
inte: som omstörtar dem i sin vrede.

6 Som skakar jorden ur sin plats, och
dess pelare darrar.

7 Som befaller solen, och den stiger
inte upp; och *som* förseglar
stjärnorna.

8 Som ensam spänner ut himlarna,
och går på havets vågor.

**waves: Heb. heights*

9 Som gör Arkturus, Orion, och
Pleiades, och söderns Stjärngemak.

**Arcturus, Orion and Pleiades: Heb. Ash, Cesil,
and Cimah*

10 Som gör stora outrannsakliga
ting; ja, och oräkneliga under.

11 Se, han går vid mig, och jag ser
honom inte: han drar också vidare,
men jag uppfattar honom inte.

12 Se, han tar bort, vem kan hindra
honom? Vem skall säga till honom,
Vad gör du?

**who can hinder him?: Heb. who can turn him*

away?

13 *Ifall* Gud inte skall dra tillbaka
sin vrede, får de stolta hjälparna böja
sig under honom.

**the proud helpers: Heb. helpers of pride, or
strength*

14 Hur mycket mindre skall *då* jag
svara honom, och välja ut mina ord
för att resonera med honom?

15 Vilken, även om jag vore
rättfärdig, skulle jag *ändå* inte svara,
utan jag skulle vädja till min
domare.

16 Ifall jag hade kallat, och han hade
svarat mig; skulle jag *ändå* inte tro
att han hade lyssnat till min röst.

17 Ty han krossar mig med en
storm, och förökar mina sår utan
orsak.

18 Han vill inte låta mig hämta min
anda, utan fyller mig med bitterhet.

19 Ifall *jag talar* om styrka, se, *han*
är stark: och ifall om dom, vem skall
ordna mig en tid *att föra min talan?*

20 Om jag rättfärdigar mig själv,
skall min egen mun fördöma mig:
om jag säger, Jag är fullkomlig,
skall också det utgöra bevis *för att*
jag är vrång.

21 *Även om* jag vore perfekt, skulle
jag *ändå* inte känna min själ: jag
skulle förakta mitt liv.

22 Detta är ett *ting*, därför sade jag
det, Han förgör den perfekte och den
onde.

23 Ifall plågan plötsligt dräper,
kommer han skratta åt de oskyldigas
prövning.

24 Jorden är given i den ondes hand:
han täcker dess domares ansikten;
om inte, var, *och* vem är han?

25 Mina dagar är nu snabbare än ett sändebud: de flyr iväg, de ser inget gott.

26 De har försvunnit iväg såsom de raska skeppen: såsom örnen *som* störtar mot bytet.

**swift ships: Heb. ships of desire. Or, ships of Ebeh*

27 Om jag säger, Jag skall glömma min klagan, jag skall lägga bort min sorgsenhet, och trösta *mig*:

28 Fruktar jag *ändock* för alla mina sorger, *ty* jag vet att du inte kommer hålla mig för oskyldig.

29 *Om* jag är ond, varför bemödar jag mig då förgäves?

30 Ifall jag tvättar mig med snövatten, och gör mina händer aldrig så rena;

31 Skall du *ändock* doppa mig i pölen, och mina egna kläder skall avsky mig.

**abhor me: Or, make me to be abhorred*

32 *Ty han är* inte en människa, såsom jag *är*, att jag skulle svara honom, *och* vi skulle komma tillsammans i domstolen.

33 Inte heller finns det någon skiljeman mellan oss, *som* skulle kunna lägga sin hand på oss båda.

**any daysman: Heb. one that should argue. Or, Umpire*

34 Låt honom ta bort sin käpp från mig, och låt inte fruktan för honom förskräcka mig:

35 *Då* skulle jag tala, och inte frukta honom; men så *är det* inte med mig.

**but it is not so with me: Heb. but I am not so with myself*

Kapitel 10

1 Job, tagande sig friheten att klaga, resonerar och protesterar mot Gud över sina lidanden. 18 Han klagar över livet och önskar lite tröst innan döden.

1 Min själ är trött på mitt liv; jag kommer lämna min klagan åt mig själv; jag kommer tala i min själs bitterhet.

**weary of my life: Or, cut off while I live*

2 Jag kommer säga till Gud, Fördöm mig inte; visa mig varför du strider mot mig.

3 *Är det* gott för dig att du skulle förtrycka, att du skulle förakta dina händers verk, och *låta ljus* skina över de ondas rådslut?

**the work of thine hands?: Heb. the labour of thine hands*

4 Har du ögon av kött? Eller ser du såsom en människa ser?

5 *Är* dina dagar som en människas dagar? *Är* dina år som människans dagar,

6 Att du frågar efter min missgärning, och letar efter min synd?

7 Du vet att jag inte är ond; och *det finns* ingen som kan undsätta ur din hand.

**thou knowest: Heb. it is upon thy knowledge*

8 Dina händer har danat mig och satt ihop mig alltomkring; ändå förgör du mig.

**have made me: Heb. took pains about me*

9 Kom ihåg, jag ber dig, att du har gjort mig såsom *med* leran; och skall du åter föra mig till stoftet?

10 Har du inte hållt ut mig såsom mjölk, och låtit mig stelna som ost?

11 Du har klätt mig med hud och kött, och har skyddat mig med ben

och senor.

**fenced: Heb. hedged*

12 Du har beviljat mig liv och favör, och ditt besök har bevarat min ande.

13 Och dessa *ting* har du gömt i ditt hjärta: jag vet att detta *finns* hos dig.

14 Om jag ska synda, då märker du mig, och du kommer inte frikänna mig från min missgärning.

15 Ifall jag är ond, ve mig; och *ifall* jag är rättfärdig, kommer jag *ändock* inte lyfta mitt huvud. Jag *är* full av förvirring; se du därför *till* min anfäktelse;

16 Ty den tillökar. Du jagar mig såsom ett ilsket lejon: och återigen visar du dig *vara* förunderlig mot mig.

17 Du förnyar dina vittnen mot mig, och tillökar din vrede över mig; förändringar och krig *är* emot mig.

**thy witnesses: That is, thy plagues*

18 Varför har du då hämtat ut mig ur moderlivet? O om jag ändå hade gett upp andan, och inget öga hade fått se mig!

19 Jag skulle ha varit såsom om jag inte hade varit *till*; jag skulle ha blivit förd från moderlivet *direkt* till graven.

20 *Är* inte mina dagar få? Sluta *då*, och låt mig vara, att jag må finna lite tröst,

21 Innan jag går *dit varifrån* jag inte skall återvända, *ja* till mörkrets och dödsskuggans land;

22 Ett land av mörker, såsom mörkret *självt*; och av dödsskugga, utan någon ordning, och *där* ljuset *är* såsom mörker.

Kapitel 11

1 Zofar tillrättavisar Job på grund av att han rättfärdigar sig själv. 5 Guds vishet är outgrundlig.

13 Den vissa välsignelsen i ånger, omvändelse och sinnesändring.

1 Sedan svarade naamathiten Zofar, och sade,

2 Skulle de många orden inte besvaras? Och skulle en man full av prat rättfärdigas?

**a man full of talk: Heb. a man of lips*

3 Skulle dina lögner få män *att* tiga? Och när du hånar, skall *då* ingen man få dig att skämmas?

**lies: Or, devices*

4 Ty du har sagt, Min doktrin *är* ren, och jag är ren i dina ögon.

5 Men O om Gud ville tala, och öppna sina läppar mot dig;

6 Och om han ville visa dig vishetens hemligheter, att *de är* dubbelt upp mot det som är! *Du skall* därför veta att Gud utkräver *mindre* av dig än *vad* din missgärning *faktiskt förtjänar*.

7 Kan du genom utforskning utröna Gud? Kan du utröna den Allsmäktige till fulländning?

8 *Den är* lika hög som himlen; vad kan du göra? Djupare än helvetet; vad kan du veta?

**as high as heaven: Heb. the heights of heaven*

9 Dess mått *är* längre än jorden, och bredare än havet. *Rom 11:33*

10 Om han hugger av, och stänger in, eller församlar, vem kan då hindra honom?

Dan 4:35, Psa 115:3, Mat 20:15, Rom 9:20

**cut off: Or, make a change*

**who can hinder him? Heb. who can turn him away?*

11 Ty han känner fåfängliga män:

han ser också ondskan; skall han då inte överväga *det*?

12 Ty den fåfängliga människan skulle vara vis, även om människan föds *lik* en vildåsnas föl.

**vain: Heb. empty*

13 Ifall du ska bereda ditt hjärta, och räcka ut dina händer mot honom;

14 Om missgärning *finns* i din hand, skaffa *då* bort den långt bort *från dig*, och låt inte ondska bo i dina tabernakel.

15 Ty då skall du, utan fläck, lyfta ditt ansikte; ja, du skall vara stadig, och skall inte frukta:

16 Eftersom du skall glömma *ditt* elände, *och* minnas *det* som vatten som försvinner iväg:

17 Och *din* livstid skall vara klarare än middagstiden; du skall skina fram, du skall vara som morgonen.

**shall be clearer than the noon day: Heb. shall arise above the noontday*

18 Och du skall vara trygg, eftersom det finns hopp; ja, du skall gräva *omkring dig*, och du skall ta din vila i trygghet.

19 Du skall också lägga dig ner, och ingen skall göra *dig* rädd; ja, många skall vädja till dig.

**make suit unto thee: Heb. intreat thy face*

20 Men de ondas ögon skall försmäkta, och de skall inte undkomma, och deras hopp *skall vara som när man* ger upp andan.

**they shall not escape: Heb. flight shall perish from them*

**giving up of the ghost: Or, a puff of breath*

Kapitel 12

1 Job fortsätter att stå på sig mot sina vänner som smäddar honom. 7 Job bekänner Guds allsmäktighet.

1 Och Job svarade och sade,

2 Men ni *är* tveklöst folket, och visdomen skall dö med er.

3 Men jag har förstånd likaväl som ni; jag *är* inte underlägsen er: ja, vem vet inte sådana ting som dessa?

**understanding: Heb. an heart*

**I am not inferior to you: Heb. I fall not lower than you*

**who knoweth not such things as these?: With whom are not such as these?*

4 Jag *är såsom* en som hånas av sin nästa, som åkallar Gud, och han svarar honom: den rättfärdige rättsinniga *mannen* hänskrattar *man åt*.

5 Han som *är* redo att slinta med *sina* fötter *är såsom* en lampa föraktad i hans tanke som sitter tryggt.

6 Rövares tabernakel blomstrar, och de som provocerar Gud sitter tryggt; i vilkas hand Gud hämtar in *i överflöd*.

7 Men fråga nu djuren, och de skall undervisa dig; och himlens fåglar, och de skall berätta för dig:

8 Eller tala till jorden, och den skall undervisa dig: och havets fiskar skall förkunna för dig.

9 Vem vet inte i allt detta att HERRENS hand har gjort det?

10 I vars hand varje levande tings själ *är*, och hela mänsklighetens anda.

**soul: Or, life*

**all mankind: Heb. all flesh of man*

11 Prövar inte örat orden? Och

smakar *inte* munnen sin mat?

**mouth: Heb. palate*

12 Hos de gamle *finns* visdom; och i ett långt liv *hittar man* förstånd.

13 Hos honom *finns* vishet och styrka, han har råd och förstånd.

**with him: That is, with God*

14 Se, han river ner, och det kan inte byggas upp igen: han stänger in en man, och ingen öppning kan ske.

**up: Heb. upon*

15 Se, han håller tillbaka vattnen, och de torkar ut: han sänder också ut dem, och de omstörtar jorden.

16 Hos honom *finns* styrka och vishet: den bedragne och bedragaren *är* hans.

17 Han leder iväg rådgivare plundrade, och gör domarna till dårar.

18 Han lossar kungars boja, och omgjordar deras länder med en gördel.

19 Han leder iväg furstar plundrade, och omstörtar de mäktiga.

20 Han tar bort de betroddas tal, och tar bort de gamlas förstånd.

**the speech of the trusty: Heb. the lip of the faithful*

21 Han utgjuter förakt över furstar, och försvagar de mäktigas styrka.

**weakeneth the strength of the mighty: Or, looseth the girdle of the strong*

22 Han blottar djupa ting ur mörker, och för ut dödsskuggan i ljuset.

23 Han tillökar nationerna, och förgör dem: han gör nationerna större, och förminskar dem *igen*.

**straighteneth: Heb. leadeth in*

24 Han tar bort jordens folks främstas hjärta, och får dem att irra i en ödemark *där det inte finns* någon väg.

25 De famlar i mörkret utan ljus, och han får dem att vingla såsom *en* drucken *man*.

**stagger: Heb. wander*

Kapitel 13

1 Job anklagar sina vänner för att ha anseende till person och tillrättavisar det. 14 Han bekänner sin förtröstan till Gud, 20 och ber om att få bli varse om sina synder, och om Guds syfte med att låta honom lida.

1 Se, mitt öga har sett allt *detta*, mitt öra har hört och förstått det.

2 Vad ni vet, *det* vet också jag: jag *är* inte underlägsen er.

3 Jag vill verkligen tala till den Allsmäktige, och jag önskar att resonera med Gud.

4 Men ni *är sådana som* spinner ihop lögner, ni *är* alla värdelösa läkare.

5 O om ni ändå ville tåga helt och hållet! Och det skulle vara er visdom.

6 Hör nu mitt resonemang, och lyssna till mina läppars pläderingar.

7 Skall ni tala för Gud ondskefullt? Och tala för honom bedrägligt?

8 Skall ni ha anseende till hans person? Skall ni tvista för Gud?

9 Är det gott att han skulle utrannsaka er? Eller, såsom en man driver med en annan, driver ni *så* med honom?

10 Han kommer sannerligen tillrättavisa er, om ni i hemlighet har anseende till person.

11 Skall inte hans förträfflighet få er *att* frukta? Och hans skräck falla över er?

12 Era åminnelser *är* såsom aska, era

kroppar *såsom* kroppar av lera.

13 Tig, låt mig vara, att jag må tala, och låt *sedan* vad *som än vill* komma över mig *komma*.

**hold your peace: Heb. be silent from me*

14 Varför tar jag mitt kött mellan mina tänder, och lägger mitt liv i min hand?

15 Även om han dräper mig, kommer jag ändå förtrösta på honom: men jag kommer vidhålla mina egna vägar inför honom.

**maintain: Heb. prove, or argue*

16 Han *skall* också *vara* min frälsning: ty en hycklare skall inte komma inför honom.

17 Hör noga på mitt tal, och min förklaring med era öron.

18 Se nu, jag har rätt ut *min* sak; jag vet att jag skall rättfärdigas.

19 Vem *är* han *som* skall plädera med mig? Ty nu, ifall jag tiger, skall jag ge upp andan.

20 Gör endast inte två *ting* mot mig: då kommer jag inte gömma mig från dig.

21 Ta bort din hand långt bort från mig: och låt inte din förskräcklighet göra mig rädd.

22 Kalla du sedan, och jag kommer svara: eller låt mig tala, och svara du mig.

23 Hur många *är* mina missgärningar och synder? Få mig att känna till min missgärning och min synd.

24 Varför gömmer du ditt ansikte, och håller mig för din fiende?

25 Skall du ha sönder ett löv *som* drivs hit och dit? Och skall du jaga

efter det torra halmstrået?

26 Ty du skriver bittra ting mot mig, och får mig att besitta min ungdoms synder.

27 Du sätter också mina fötter i stocken, och tittar noga på alla mina stigar *där jag går*; du fäster ett tryck på mina fötters hälar.

**lookest narrowly: Heb. observeth*

**heels: Heb. roots*

28 Och han, *såsom* ett ruttet ting, tynar bort, *såsom* en klädnad som är maläten.

Kapitel 14

1 Job ber Gud om favör med anledning av livets korthet och den säkra döden som väntar. 7 Även om ett förlorat liv är oåterkalleligt väntar Job ändock på sin förändring. 16 Av synd är varelsen underordnad fördärv.

1 Människan *som* är född av en kvinna *lever ett* fåtal dagar, och *har* fullt *upp* med bekymmer.

**of few days: Heb. short of days?*

2 Han kommer fram *såsom* en blomma, och huggs ner: han flyr också *som* en skugga, och består inte.

3 Och öppnar du dina ögon mot en sådan, och drar mig till doms med dig?

4 Vem kan hämta ett rent *ting* från en oren? Inte någon.

**who can bring: Heb. who will give?*

5 Med tanke på att hans dagar *är* bestämda, hans månaders antal *finns* hos dig, du har utstakat hans gränser som han inte kan överskrida;

6 Vänd från honom, att han må *finna* vila, till dess han skall slutföra, liksom en lejd tjänare, sin dag.

**rest: Heb. cease*

7 Ty det finns hopp om ett träd, ifall det huggs ner, att det kommer spira igen, och att dess späda kvist inte kommer upphöra.

8 Även om dess rot blir gammal i jorden, och dess stubbe dör i mullen;

9 Kommer det *ändå* grönska genom lukten av vatten, och frambringa grenar såsom ett planterat *träd*.

10 Men människan dör, och tynar bort: ja, människan ger upp andan, och var *är* han?

**wasteth away: Heb. is weakened, or cut off*

11 *Såsom* vattnen försvinner från sjön, och floden sinar och torkar ut:

12 Likaså ligger människan ner, och reser sig inte: till dess himlarna inte mer *finns* till, skall de inte vakna, eller uppväckas ur sin sömn.

13 O om du ville gömma mig i graven, om du ville hemlighålla mig, tills din vrede är över, om du ville ge mig en bestämd tid, och komma ihåg mig!

14 Om en man dör, skall han leva *igen*? Under alla dagar av min bestämda tid kommer jag vänta, tills min förändring kommer.

15 Du skall kalla, och jag kommer svara dig: du kommer ha ett begär till dina händers verk.

16 Ty nu räknar du mina steg: vakar du inte över min synd?

17 Min överträdelse *är* förseglad i en pung, och du syr ihop min missgärning.

18 Och det fallande berget blir sannerligen till intet, och klippan förflyttas från sin plats.

**cometh: Heb. fadeth*

19 Vattnen nöter sönder stenarna: du sköljer bort de ting som växer *ur* jordens stoft; och du förgör människans hopp.

**washeth away: Heb. overflowest*

20 Du segrar för evigt mot honom, och han går bort: du förändrar hans ansikte, och sänder iväg honom.

21 Hans söner kommer till ära, och han vet *det* inte; och de blir ringa, men han uppfattar *det* inte av dem.

22 Men hans kött på honom skall erfara smärta, och hans själ i honom skall sörja.

Kapitel 15

1 Elifaz tillrättavisar Job för ogudaktighet i det att han rättfärdigar sig själv. 17 Han bevisar genom historia och tradition den onde mannens oro och smärta under livet.

1 Då svarade temaniten Elifaz, och sade,

2 Skulle en vis man yttra fåfänglig kunskap, och fylla sin mage med östanvinden?

**vain knowledge: Heb. knowledge of wind*

3 Skulle han resonera med ogynnsamt prat? Eller med tal med vilka han inte kan göra något gott?

4 Ja, du kastar av *dig* fruktan, och avhåller *dig från* bön inför Gud.

**thou casteth off: Heb. thou makest void*

**prayer: Or, speech*

5 Ty din mun yttrar din missgärning, och du väljer de slugas tunga.

**uttereth: Heb. teacheth*

6 Din egen mun fördömer dig, och inte jag: ja, dina egna läppar vittnar mot dig.

7 *Är* du den första människan *som* blev född? Eller blev du gjord innan höjderna?

8 Har du hört Guds hemlighet? Och begränsar du vishet till dig själv?

9 Vad vet du, som vi inte vet? *Vad* förstår du, som inte *finns* i oss?

10 Hos oss *finns* både den gråhåriga och mycket gamla män, mycket äldre än din far.

11 *Är* Guds tröster ringa hos dig?

Finns det något hemligt ting hos dig?

12 Varför för ditt hjärta bort dig?

Och vad blinkar dina ögon åt,

13 Att du vänder din ande emot Gud, och låter *sådana* ord gå ut ur din mun?

14 *Vad är en* man, att han skulle vara ren? Och *han som är* född av en kvinna, att han skulle vara

rättfärdig? *Job 9:2, 25:4, Psa 58:3, Rom 5:19*

15 Se, han sätter ingen tillit till sina helgon; ja, himlarna är inte rena i hans åsyn.

16 Hur mycket mer avskyvärd och smutsig *är då inte* människan, som dricker missgärning såsom vatten?

1 Mos 2:17, 6:5, Mat 7:11, 19:26, Joh 6:65, Efe 2:11, Rom 3:10

17 Jag kommer visa dig, hör mig; och det *som* jag har sett kommer jag berätta;

18 *Det* som visa män har berättat från sina fäder, och har inte dolt *det*:

19 Åt vilka allena jorden blev given, och ingen främling passerade bland dem.

20 Den onde mannen våndas med smärta *under* alla *sina* dagar, och antalet år är gömt för förtryckaren.

21 Ett förskräckligt ljud *är* i hans öron: i välgång skall förgöraren komma över honom.

**A dreadful sound: Heb. A sound of fears*

22 Han tror inte att han skall återvända från mörkret, och svärdet väntar på honom.

23 Han irrar omkring efter bröd, sägande, *Var är det?* Han vet att mörkrets dag står redo *och är* för handen.

24 Nöd och ångest skall göra honom rädd; de skall segra mot honom, såsom en kung redo för striden.

25 Ty han räcker ut sin hand mot Gud, och styrker sig mot den Allsmäktige.

26 Han springer på honom, *ja* på *hans* nacke, över hans sköldars grova förstärkningar:

27 Eftersom han täcker sitt ansikte med sin fetma, och gör skivor av fett på *sina* sidor.

28 Och han bor i övergivna städer, *och* i hus som ingen man bebor, som är redo att bli till *ruinhögar*.

29 Han skall inte vara rik, inte heller skall hans egendom bestå, ej heller skall han *kunna* förlänga dess fulländning på jorden.

30 Han skall inte ge sig av ur mörkret; lågan skall förtorka hans grenar, och genom hans muns anda skall han försvinna iväg.

31 Låt inte honom som är vilseledd lita till fåfänglighet: ty fåfänglighet skall bli hans belöning.

32 Det skall fullbordas innan hans tid, och hans gren skall inte vara grön.

**accomplished: Or, cut off*

33 Han skall skaka av sin omogna druva såsom vinträdet, och skall kasta av sin blomster såsom

olivträdet.

34 Ty hycklarnas församling *skall bli* öde, och eld skall förtära mutans tabernakel.

35 De avlar skada, och frambringar fåfänglighet, och deras buk förbereder bedrägeri.

**vanity: Or, iniquity*

Kapitel 16

1 Job tillrättavisar sina vänner för obarmhärtighet.

7 Han visar det ömkansvärda i hans sak.

17 Job fortsätter att hävda sin oskuld.

1 Sedan svarade Job och sade,

2 Jag har hört många sådana ting: ni *är* alla bedrövliga tröstare.

**miserable: Or, troublesome*

3 Skall fåfängliga ord få ett slut?

Eller vad *är det som* inger dig *sådant* mod att du svarar?

**vain words: Heb. words of wind*

4 Jag skulle också kunna tala som ni *gör*: om er själ var i min själs ställe, jag skulle kunna hoppa ord mot er, och skaka *på* mitt huvud åt er.

5 *Men* jag skulle styrka er med min mun, och mina läppars rörelse skulle lindra *er bedrövelse*.

6 Även om jag talar, lindras inte min bedrövelse: och *fastän* jag låter bli *att tala*, hur blir jag lättad?

**what am I eased? Heb. what goeth from me?*

7 Men nu har han gjort mig matt: du har ödelagt hela min skara.

8 Och du har fyllt mig med rynkor, *som* är ett vittne *mot mig*: och min magerhet, trädande fram i mig, vittnar mot mitt ansikte.

9 I sin vrede sliter han sönder *mig*, vilken hatar mig: han gnisslar med sina tänder mot mig; min fiende

skärper sina ögon på mig.

10 De har gapat mot mig med sin mun; smädligt har de slagit mig på kinden; de har samlat ihop sig mot mig.

11 Gud har utlämnat mig åt den ogudaktige, och överlämnat mig i de ondas händer.

**hath delivered me: Heb. hath shut me up*

12 Jag var bekymmerslös, men han har brutit sönder mig: han har också gripit *mig* om min nacke, och skakat sönder mig i bitar, och satt upp mig som sin måltavla.

13 Hans bågskyttar omringar mig, han klyver itu mina njurar, och skonar inte; han håller ut min galla på marken.

14 Han tar sönder mig med spricka efter spricka, han springer på mig såsom en jätte.

15 Jag har sytt säcktyg över min hud, och besudlat mitt horn i stoftet.

16 Mitt ansikte är fult av gråt, och på mina ögonlock *finns* dödsskuggan;

17 Inte för *någon* orättvisa av mina händer: också min bön *är* ren.

18 O jord, övertäck du inte mitt blod, och låt mitt rop inte få någon plats.

19 Också nu, se, mitt vittne *är* i himlen, och mitt vittnesbörd *finns* i höjden.

**on high: Heb. in the high places*

20 Mina vänner hånar mig: *men* mitt öga faller *tårar* till Gud.

**scorn me: Heb. are my scorers*

21 O att någon skulle tala för en man hos Gud, såsom en man *talar för* sin nästa!

**neighbor: Or, friend*

22 När *det* har gått några år, då skall

jag gå den vägen *varifrån* jag inte skall återvända.

**a few years: Heb. years of number*

Kapitel 17

1 Job vädjar ifrån människor till Gud.

6 Människors obarmhertiga handlande med de ansatta må väcka häpnad, men det kommer inte göra den rättfärdige modfälld. 11 Hans hopp är inte i livet, utan i döden.

1 Min anda är fördärvad, mina dagar är utsläckta, gravarna *är redo* för mig.

**My breath is corrupt: Or, my spirit is spent*

2 *Är* inte hånare hos mig? Och fortsätter inte mitt öga i deras provokation?

**continue: Heb. lodge*

3 Lägg nu ner, gå i borgen för mig hos dig; vem är han *som* skall skaka hand med mig? *Upp 13:8*

4 Ty du har gömt deras hjärta från förstånd: därför skall du inte upphöja *dem*.

5 Han som talar inställsamt till *sina* vänner, till och med hans barns ögon skall försmäkta.

6 Han har också gjort mig till en nidvisa för folket; och tidigare var jag såsom en tamburin.

**aforetime: Or, before them*

7 Mitt öga är också grumligt av sorg, och alla mina kroppsdelar *är* såsom en skugga.

**my members: Or, my thoughts*

8 Rättrådiga *män* skall häpnas över detta, och den oskyldige skall uppegga sig mot hycklaren.

9 Den rättfärdige skall också hålla fast vid sin väg, och han som har rena händer skall bli starkare och starkare.

**shall be stronger: Heb. shall add strength*

10 Men vad gäller er alla, vänd ni om, och kom nu: ty jag kan inte finna *en enda* vis *man* bland er.

11 Mina dagar är förbi, mina avsikter är bortbrutna, *ja* mitt hjärtas tankar.

**the thoughts: Heb. the possessions*

12 De förändrar natten till dag: ljuset *är kortvarigt* på grund av mörkret.

**short: Heb. near*

13 Ifall jag väntar, *blir* graven mitt hus: jag har bäddat min säng i mörkret.

14 Jag har sagt åt fördärvet, Du *är* min far: åt masken, *Du är* min mor, och min syster.

**said: Heb. cried, or called*

15 Och var *är* nu mitt hopp? Angående mitt hopp, vem skall se det?

16 De skall gå ner till hålets bommar, när *vår* vila tillsammans *är* i stoftet.

Kapitel 18

1 Bildad tillrättavisar Job för övermod och otålighet. 5 De ondas olyckor.

1 Sedan svarade shuhiten Bildad, och sade,

2 Hur länge *skall det dröja innan* ni gör slut på orden? Notera, och sedan skall vi tala.

3 Varför räknas vi som djur, *och* anses *vara* vidriga i er åsyn?

4 Han sliter sönder sig själv i sin ilska: skall jorden bli övergiven för dig? Och skall klippan förflyttas från sin plats?

**himself: Heb. his soul*

5 Ja, de ondas ljus skall släckas ut,

och hans elds gnista skall inte lysa.
6 Ljuset skall bli mörkt i hans tabernakel, och hans ljus skall utsläckas med honom.

**candle: Or, lamp*

7 Hans styrkas steg skall göras trängre, och hans eget rådslut skall fälla honom.

8 Ty han kastas i ett nät genom hans egna fötter, och han vandrar *rakt* över en snara.

9 Fällan skall gripa *honom* om hälen, och rövaren skall segra mot honom.

10 Snaran är utlagd för honom på marken, och en fälla för honom på vägen.

**laid: Heb. hidden*

11 Fasor skall göra honom rädd på varje sida, och skall tvinga honom till hans fötter.

**drive him: Heb. scatter him*

12 Hans styrka skall vara *ansatt av* hunger, och förgörelse *skall stå* redo vid hans sida.

13 Det skall förtära hans huds styrka: *ja* dödens förstfödde skall förtära hans styrka.

**strength: Heb. bars*

14 Hans förtröstan skall utrotas från hans tabernakel, och det skall föra honom till fasornas kung.

15 Det skall bo i hans tabernakel, eftersom *det* inte tillhör honom: svavel skall strös över hans boning.

16 Nertill skall hans rötter förtorkas, och upptill skall hans gren huggas av.

17 Hans minne skall förgås från jorden, och han skall inte ha något namn *där* på gatan.

18 Han skall fördrivas från ljus in till

mörker, och jagas ut ur världen.

**He shall be driven: Heb. they shall drive him*

19 Han skall varken ha son eller brorson bland sitt folk, eller någon *som* återstår i hans boningar.

20 De som kommer efter honom skall häpnas över hans dag, liksom de som gick före blev förskräckta.

**went before: Or, lived with him*

**were afrighted: Heb. laid hold on horror*

21 Sannerligen är sådana *boningar* den ondes boningar, och detta är *hans* plats *som* inte känner Gud.

Kapitel 19

1 Job klagar över sina vänners grymhet, och visar att det finns nog med elände i honom för att mata deras grymhet. 21, 28 Job önskar medlidande.

25 Han litar till sin återlösare och tror på uppståndelsen.

1 Sedan svarade Job och sade,

2 Hur länge skall ni ansätta min själ, och krossa mig i bitar med *era* ord?

3 Dessa tio gånger har ni smädat mig: ni skäms inte *över att* ni gör er till främlingar för mig.

**make yourselves strange to me: Or, harden yourselves against me*

4 Och om det verkligen är *så att* jag har farit vilse, *då* förblir mitt fel hos mig själv.

5 Om ni verkligen vill förhäva *er* över mig, och plädera min smälek mot mig:

6 *Då skall ni* nu veta *att det är* Gud *som* har omstörtat mig, och har omringat mig med sitt nät.

7 Se, jag ropar ut över *det som är* fel, men jag blir inte hörd: jag ropar högt, men *det sker* ingen dom.

**wrong: Or, violence*

8 Han har inhägnat min väg så att

jag inte kan passera, och han har lagt mörker över mina stigar.

9 Han har klätt av mig min härlighet, och tagit av kronan *från* mitt huvud.

10 Han har förgjort mig på varje sida, och jag är borta: och mitt hopp har han ryckt upp såsom ett träd.

11 Han har också upptänt sin vrede mot mig, och han räknar mig såsom *en av* hans fiender inför honom.

12 Hans trupper samlar sig, och reser upp sin väg mot mig, och slår läger runt omkring mitt tabernakel.

13 Han har satt mina bröder långt bort från mig, och mina bekanta har sannerligen blivit fjärmade från mig.

14 Mina släktingar har svikit, och mina förtrogna vänner har glömt mig.

15 De som bor i mitt hus, och mina tjänarinnor, håller mig för *att vara* en främling: jag är en utlänning i deras åsyn.

16 Jag kallade på min tjänare, och han gav *mig* inget svar; jag vädjade till honom med min mun.

17 Min andedräkt är främmande för min hustru, fastän jag vädjade för barnens *skull* utav min egen kropp.

**mine own body: Heb. my belly*

18 Ja, unga barn föraktade mig; jag steg upp, och de talade emot mig.

**young children: Or, the wicked*

19 Alla mina nära vänner avskydde mig: och de som jag älskade har vänt sig emot mig.

**my inward friends: Heb. the men of my secret*

20 Mitt ben låder vid min hud och vid mitt kött, och jag har kommit undan *endast* med mina tänders hud.

**and to: Or, as*

21 Visa medlidande med mig, visa medlidande med mig, O ni mina vänner; ty Guds hand har rört mig.

22 Varför förföljer ni mig liksom Gud, och är inte nöjda med mitt kött?

23 O att mina ord nu blev nerskrivna! O om de upptecknades i en bok!

**Oh that my words were now written: Heb. who will give? etc.*

24 Om de ristades in med ett järnstift och bly i klippan för evigt!

25 Ty jag vet *att* min återlösare lever, och *att* han på den senare *dagen* skall stå på jorden:

1 Mos 3:15, Jes 9:6, Upp 13:8, Heb 13:8

26 Och *fastän* efter *att* mina hudmaskar har förgjort denna *min kropp*, skall jag ändock i mitt kött se Gud:

**And though after my skin worms destroy this body, yet in my flesh shall I see God: Or, After I shall awake though this body be destroyed, yet out of my flesh shall I see God*

27 Som jag själv skall få se, och mina ögon skall skåda, och inte en annan; *fastän* mina njurar blir förtärda inuti mig.

**another: Heb. a stranger*

**within me: Heb. in my bosom*

28 Men ni borde säga, Varför förföljer vi honom, då sakens rot har blivit funnen i mig?

**seeing the root of the matter is found in me: Or, and what root of matter is found in me?*

29 Frukta ni för svärdet: ty vrede *frambringar* svärdets straff, att ni må veta *att det finns* en dom.

Kapitel 20

Zofar förklarar den ondes tillstånd och del.

1 Då svarade naamathiten Zofar, och sade,

2 Därför vållar mina tankar mig att svara, och på grund av *detta* hastar jag.

**I make haste: Heb. my haste is in me*

3 Jag har hört tillrättavisningen av min smälek, och mitt förstånds ande vållar mig att svara.

4 Känner du *inte* till detta sedan gammalt, alltsedan människan blev satt på jorden,

5 Att de ondas triumf är kortvarig, och att hycklarens glädje *varar blott* för ett ögonblick?

**short: Heb. from near*

6 Även om hans förträfflighet stiger upp till himlarna, och hans huvud når *upp* till molnen;

**clouds: Heb. cloud*

7 Skall han *likväl* förgås för evigt, såsom hans egen avföring: de som har sett honom kommer säga, Var är han?

8 Han skall flyga iväg som en dröm, och skall inte bli funnen: ja, han skall jagas iväg som en syn om natten.

9 Också det ögat *som* såg honom skall inte mer *få se honom*; inte heller skall hans plats något mer se honom.

10 Hans barn skall söka att behaga de fattiga, och hans händer skall återställa deras gods.

**His children shall seek to please the poor: Or, the poor shall oppress his children*

11 Hans ben är fulla av hans ungdoms *synd*, som skall ligga i

stoffet med honom.

12 Fastän ondskan är söt i hans mun, *fastän* han gömmer den under sin tunga;

13 *Fastän* han skonar den, och inte överger den; utan håller kvar den inne i sin mun:

**within his mouth: Heb. in the midst of his palate*

14 *Dock* vänds hans mat i hans inre, *den blir till* giftormars galla inuti honom.

15 Han har svält ner rikedomar, och han skall kräkas upp dem igen: Gud skall driva ut dem ur hans mage:

16 Han skall suga på giftormars gift: huggormens tunga skall dräpa honom.

17 Han skall inte se floderna, strömmarna, bäckarna med honung och smör.

**the floods, the brooks: Or, streaming brooks*

18 Det som han arbetade för skall han lämna tillbaka, och skall inte få svälja ner *det*: gottgörelsen *skall vara* enligt *hans* förmögenhet, och han skall inte *få* fröjda sig *däri*.

**according to his substance shall the restitution be: Heb. according to the substance of his exchange*

19 Eftersom han har förtryckt *och* har övergett de fattiga; *eftersom* han med våld har tagit bort ett hus som han inte byggde;

**oppressed: Heb. crushed*

20 Skall han sannerligen inte få känna ro i sin mage, han skall inte rädda *något* av det som han åtrådde.

**feel: Heb. know*

21 Inget av hans mat skall finnas kvar; därför skall ingen man söka efter hans gods.

**There shall none of his meat be left: Or, there shall be none left for his meats*

22 *Mitt* i sitt överflöds fullhet skall han hamna i trångmål: varje hand tillhörande den onde skall komma över honom.

**wicked: Or, troublesome*

23 När han är i färd med att fylla sin buk, skall *Gud* ösa sin vredes raseri över honom, och skall regna *ner det* över honom medan han äter.

24 Han skall fly från järnvapnet, och bågen av stål skall genomborra honom.

25 Det dras ut, och kommer ut ur kroppen; ja, det glänsande svärdet kommer ut ur hans galla:

förskräckelser *är* över honom.

26 Allt mörker *skall* gömmas på hans hemliga platser: en eld *som* inte *någon* blåser på skall förtära honom; det skall gå illa för honom som är kvar i hans tabernakel.

27 Himlen skall uppdaga hans missgärning; och jorden skall resa sig upp mot honom.

28 Avkastningen som tillhör hans hus skall försvinna, *och hans gods* skall forsa iväg på hans vredes dag.

29 Detta *är* en ond mans del ifrån *Gud*, och det arv bestämt åt honom av *Gud*.

**appointed unto him by God: Heb. of his decree from God*

Kapitel 21

1 Job visar att även i människodom så har han anledning att bedrövas. 7 Ibland blomstrar de onda, medan de föraktar Gud. 16 Ibland uppenbaras deras förgörelse. 22 Den lycklige och olycklige är lika i döden. 27 Den ondes dom är i en annan värld.

1 Men Job svarade och sade,
2 Hör noga på mitt tal, och låt

åtminstone detta vara era lindringar.
3 Tillåt mig att jag må tala; och efter att jag har talat, kan ni fortsätta håna.
4 Vad gäller mig, *är* min klagan mot en man? Och om *det än vore så*, varför skulle inte min ande vara orolig?

**troubled?: Heb. shortened*

5 Ge akt på mig, och häpnas, och lägg *er* hand på *er* mun.

**Mark me: Heb. Look unto me*

6 Till och med när jag kommer ihåg blir jag rädd, och ett darrande griper tag om mitt kött.

7 Varför får de onda leva, bli gamla, ja, vara mäktiga när det gäller makt?

8 Deras säd befasts i deras åsyn med dem, och deras avkomma inför deras ögon.

9 Deras hus *är* trygga ifrån fruktan, inte heller *är* Guds käpp över dem.

**safe from fear: Heb. are peace from fear*

10 Deras tjur fortplantar sig, och *det* felar inte; deras ko kalvar, och *det* blir inte missfall.

11 De sänder ut sina små såsom en hjord, och deras barn dansar.

12 De fattar tamburinen och harpan, och fröjdar sig vid ljudet av pipan.

13 De tillbringar sina dagar i rikedom, och går ner till graven på ett ögonblick.

**in wealth: Or, in mirth*

14 Därför säger de till *Gud*, Ge dig av från oss; ty vi vill inte *veta av* kunskapen om dina vägar.

15 Vad *är* den Allsmäktige, att vi skulle tjäna honom? Och vad *för* fördel skulle vi få, ifall vi ber till honom?

16 Se, deras goda *är* inte i deras

hand: de ondas råd är fjärran från mig.

17 Hur ofta blir de ondas lykta utsläckt! Och *hur ofta* kommer deras förgörelse över dem! *Gud* delar ut sorger i sin vrede.

**candle: Or, lamp*

18 De är som åkerstubb för vinden, och som agnar som stormen för iväg.

**carrieth away: Heb. stealeth away*

19 Gud förvarar hans missgärning åt hans barn: han lönar honom, och han skall få erfara *det*.

**his iniquity: That is, the punishment of his iniquity*

20 Hans ögon skall få se sin förgörelse, och han skall dricka av den Allsmäktiges vrede.

21 Ty vad *för* behag *har* han i sitt hus efter honom, när hans månaders antal har huggits av mitt *i*?

22 Skall *någon* lära Gud kunskap? Då han dömer de som är höga.

23 En *man* dör i sin fulla styrka, varande fullständigt lugn och stilla.

**in his full strength: Heb. in his very perfection, or in the strength of his perfection*

24 Hans bröst är fulla med mjölk, och hans ben är saftiga med märg.

**breasts: Or, milk pails*

25 Och en annan dör i sin själs bitterhet, och äter aldrig med välbehag.

26 De skall båda ligga ner i stoftet, och maskarna skall täcka dem.

27 Se, jag känner era tankar, och de planer *som* ni orätt inbillar er emot mig.

28 Ty ni säger, Var *är* furstens hus? Och var *är* de ondas boplatser?

**the dwelling places: Heb. the tent of the tabernacles of the wicked*

29 Har ni inte frågat dem som

passerar på vägen? Och vet ni inte om deras tecken,

30 Att den onde bevaras till undergångens dag? De skall hämtas fram till vredens dag.

Job 27:14, Ord 16:4, Psa 92:7, Rom 9:22

**the day of wrath: Heb. the day of wraths*

31 Vem skall ge till känna hans väg för hans ansikte? Och vem skall återbetala honom *för vad* han har gjort?

32 Dock skall han föras till graven, och skall bli kvar i gravkammaren.

**grave: Heb. graves*

**remain in the tomb: Heb. watch in the heap*

33 Dalens jordklumpar skall vara ljuvliga för honom, och var man skall draga efter honom, liksom *det också finns* ett oräkneligt antal före honom.

34 Hur *kan* ni då trösta mig till ingen nytta, då det i era svar finns kvar falskhet?

**falsehood: Heb. transgression*

Kapitel 22

1 Elifaz visar att en människas godhet inte gynnar Gud. 5 Han anklagar Job för diverse synder.

21 Han manar honom till sinnesändring, med löften om barmhärtighet.

1 Då svarade temaniten Elifaz och sade,

2 Kan en man vara nyttig för Gud, liksom han som är vis må vara nyttig åt sig själv?

**he that is wise may be profitable unto himself: Or, if he may be profitable, doth his good success depend thereon?*

3 *Är det till* något behag hos den Allsmäktige, att du är rättfärdig? Eller *finns det* vinning för honom, att du gör dina vägar fullkomliga?

4 Kommer han tillrättavisa dig av fruktan för dig? Kommer han gå till doms med dig?

5 Är inte din ondska stor? Och dina missgärningar oändliga?

6 Ty du har tagit pant av din broder utan orsak, och klätt av de nakna deras kläder.

**stripped the naked of their clothing: Heb. stripped the clothes of the naked*

7 Du har inte gett vatten åt den trötte att dricka, och du har hållit undan bröd från den hungrige.

8 Men *gällande* den mäktige mannen, hade han jorden; och den aktade mannen bodde på den.

**mighty man: Heb. the man of arm*

**the honorable man: Heb. eminent or accepted for countenance*

9 Du har sänt iväg änkor *tomhänta*, och de faderlösas armar har brutits sönder.

10 Därför omges du *nu* av snaror, och plötslig skräck oroar dig;

11 Eller mörker, *att* du inte kan se; och mycket vatten *som* övertäcker dig.

12 Är inte Gud i himlens höjd? Och se stjärnornas höjd, hur höga de är!

**height of the stars: Heb. the head of the stars*

13 Och du säger, Hur vet Gud? Kan han döma genom det mörka molnet?

**How: Or, what*

14 Tjocka moln *är* ett täckelse för honom, att han inte ser; och han vandrar på himlens bana.

15 Har du lagt märke till den gamla vägen som onda män har trampat?

16 Vilka höggs ner i otid, vars grundval översvämmades av en flod:

**whose foundation was overflowen: Heb. a flood was poured upon their foundation*

17 Vilka sade till Gud, Gå bort från oss: och vad kan den Allsmäktige göra för dem?

**for them?: Or, to them*

18 Ändock fyllde han deras hus med goda *ting*: men de ondas råd är fjärran från mig.

19 De rättfärdiga ser *det*, och blir glada: och den oskyldige hånskrattar åt dem.

20 Då vår egendom inte är avhuggen, men elden förtär deras återstod.

**substance: Or, estate*

**remnant: Or, their excellency*

21 Bekanta dig nu med honom, och var i frid: därigenom skall det goda komma till dig.

**him: That is, with God*

22 Motta, jag ber dig, lagen från hans mun, och förvara hans ord i ditt hjärta.

23 Ifall du ska vända tillbaka till den Allsmäktige, skall du bli uppbyggd, du skall skaffa bort missgärning långt ifrån dina tabernakel.

24 Då skall du lägga guld på lager såsom stoft, och Ofirs *guld* såsom bäckarnas stenar.

**as dust: Or, on the dust*

25 Ja, den Allsmäktige skall vara ditt försvar, och du skall ha gott om silver.

**defence: Or, gold*

**plenty of silver: Heb. silver of strength*

26 Ty då skall du ha ditt behag i den Allsmäktige, och skall lyfta upp ditt ansikte till Gud.

27 Du skall be din bön till honom, och han skall höra dig, och du skall infria dina löften.

28 Du skall också bestämma ett ting,

och det skall befästas åt dig: och ljuset skall lysa på dina vägar.
29 När *män* är nere, då skall du säga, *Det finns också ett upphöjande*; och han skall rädda den ödmjuke personen.

**humble person: Heb. him that hath low eyes*

30 Han skall undsätta den oskyldiges ö: och den undsätts genom dina händers renhet.

**he shall deliver the Island of the innocent: Or, the innocent shall deliver the Island*

Kapitel 23

1 Job längtar efter att få träda fram inför Gud, 6 i förtröstan om hans barmhärtighet. 8 Gud som är osynlig beaktar våra vägar. 11 Jobs oskuld. 13 Guds beslut är oföränderligt.

1 Sedan svarade Job och sade,
2 Även i dag *är* min klagan bitter: mitt slag är tyngre än mitt stönande.

**my stroke: Heb. my hand*

3 O om jag visste var jag kunde finna honom! *Att* jag skulle komma fram *ända* till hans sittplats!

4 Jag skulle lägga fram *min* sak inför honom, och fylla min mun med argument.

5 Jag skulle veta de ord *som* han skulle svara mig, och förstå vad han skulle säga till mig.

6 Kommer han plädera mot mig i *sin* stora makt? Nej; utan han skulle lägga *styrka* i mig.

7 Där skulle den rättfärdige kunna disputera med honom; så skulle jag för evigt bli undsatt från min domare.

8 Se, jag går framåt, men han *är* inte *där*; och bakåt, men jag kan inte förnimma honom:

9 Åt vänster, där han verkar, men jag kan inte se *honom*: han gömmer sig på högra sidan, så att jag inte kan se *honom*:

10 Men han vet vägen som jag tar: *när* han har prövat mig, *då* skall jag komma fram såsom guld.

**the way that I take: Heb. the way that is with me*

11 Min fot har hållit fast vid hans steg, hans väg har jag hållit fast vid, och inte vikit av.

12 Inte heller har jag dragit mig undan från hans läppars bud; jag har aktat hans muns ord *som* förmer än min nödvändiga föda.

**I have esteemed: Heb. I have hid, or laid up*

**my necessary food: Or, my appointed portion*

13 Men han *är* i ett *sinnelag*, och vem kan vända honom? Och *det* hans själ önskar, ja *det* gör han.

Psa 115:3, Mal 3:6, Jes 46:10, 14:24, 43:13, Dan 4:35, Ef 1:11

14 Ty han utför *det tinget som är* bestämt åt mig: och många sådana *ting finns* hos honom.

15 Därför är jag orolig inför hans närvaro: när jag betänker *det*, blir jag rädd för honom.

16 Ty Gud gör mitt hjärta mjukt, och den Allsmäktige oroar mig:

17 Eftersom jag inte blev avhuggen innan mörkret, *inte heller* har han dolt mörkret från mitt ansikte.

Kapitel 24

1 Ondska går ofta obestraftad. 17 Det finns en hemlig dom för den onde.

1 Varför, med tanke på att tider inte är gömda från den Allsmäktige, ser inte de som känner honom hans dagar?

2 Somliga förflyttar rånärkena; de för bort hjordar med våld, och föder sig därav.

**feed thereof: Or, feed them*

3 De driver bort de faderlösas åsna, de tar änkans oxe i pant.

4 De vänder de nödställda ifrån vägen: jordens fattiga gömmer sig tillsammans.

5 Se, som vildåsnor i öknen, går de ut till sin gärning; stigande upp tidigt för ett byte: vildmarken ger mat åt dem och åt deras barn.

6 De skördar var och en sin säd ute på åkern: och de samlar upp den ondes vinskörd.

**corn: Heb. mingled corn, or dredge*

**they gather the vintage of the wicked: Heb. the wicked gather the vintage*

7 De får den nakne att övernatta utan kläder, att de inte har något täcke i kylan.

8 De är blöta av bergens regnskurar, och omfamnar klippan i avsaknad av skydd.

9 De rycker den faderlöse från bröstet, och tar pant av den fattige.

10 De får honom att gå naken utan kläder, och de tar bort kärven från de hungriga;

11 Vilka gör olja innanför deras murar, och trampar deras vinpressar, och törstar.

12 Män stönar ifrån staden, och de sårades själ ropar ut: ändå anklagar Gud inte dem för deras dårskap.

13 De tillhör de som gör uppror mot ljuset; de vet inte om dess vägar, inte heller förblir de på dess stigar.

14 Mördaren, stigande upp med morgonljuset, dödar den fattige och

nödställde, och om natten är han som en tjuv.

15 Äktenskapsbrytarens öga väntar också på skymningen, sägande, Inget öga skall se mig: och gör sitt ansikte oigenkännligt.

**disguiseth his face: Heb. setteth his face in secret*

16 I mörkret bryter de sig in i hus, vilka de hade sett ut åt sig under dagtid: de känner inte till ljuset.

17 Ty morgonen är till och med för dem såsom dödsskuggan: ifall någon känner igen dem, kommer de in i dödsskuggans förskräckelser.

18 Han är snabb som vattnen; deras del är förbannad på jorden: han ser inte vingårdarnas väg.

19 Torka och hetta förtär snövattnen: likaså förtär graven dem som har syndat.

**consume: Heb. violently take it*

20 Moderlivet skall glömma honom; masken skall frossa på honom; han skall inte mer bli ihågkommen; och ondskan skall brytas sönder såsom ett träd.

21 Han handlar illa mot den ofruktsamma som inte föder: och gör inte gott mot änkan.

22 Han drar också de mäktiga med sin makt: han reser sig upp, och ingen man är säker på sitt liv.

**and no man is sure of life: Or, he trusteth not his own life*

23 Fastän det är givet honom att leva i trygghet, som han vilar på; är dock hans ögon på deras vägar.

24 De är upphöjda en liten stund, men är sedan borta och förda lågt; de tas bort från vägen såsom alla andra, och huggs av såsom sädesaxens

toppar.

**are gone: Heb. are not*

**taken out: Heb. closed up*

25 Och om *det* nu inte *är så här*,
vem skall *då* göra mig till en
lögnare, och göra mitt tal om intet?

Kapitel 25

*Bildad visar att människan inte kan rättfärdiggöras
inför Gud.*

1 Då svarade shuhiten Bildad, och
sade,
2 Vælde och fruktan *finns* hos
honom, han gör fred *uppe* på sina
höga platser.
3 Finns det något antal på hans
härlar? Och över vem stiger hans ljus
inte upp?
4 Hur kan då en människa
rättfärdiggöras hos Gud? Eller hur
kan han vara ren *som har blivit* född
av en kvinna?
*Job 9:2, 15:14, Psa 58:3, Mar 10:27, Rom 5:19,
2 Kor 5:21*
5 Se ända till månen, och den skiner
inte; ja, stjärnorna är inte rena i hans
åsyn.
6 Hur mycket mindre *då* en
människa, *som är* en mask? Och
människosonen, en mask? *Jes 41:14*

Kapitel 26

*1 Job tillrättavisar Bildads kärlekslösa ande, 5 och
erkänner Guds makt vara gränslös och
outgrundlig.*

1 Men Job svarade och sade,
2 Hur har du hjälpt *honom som står*
utan makt? *Hur räddar* du den armen
som inte har någon styrka?
3 Hur har du gett råd åt *honom som*
inte *har* någon vishet? Och *hur* har

du rikligt förkunnat saken såsom den
är?

4 Till vem har du uttalat ord? Och
vems ande kom från dig?

5 Döda *ting* formas från under
vattnen, och dess invånare.

**and the inhabitants: Or, with the inhabitants*

6 Helvetet *ligger* naket inför honom,
och fördärvet har inget täckelse.

7 Han spänner ut det norra över den
tomma platsen, *och* hänger upp
jorden på ingenting.

8 Han samlar upp vattnen i sina
tjocka moln; och molnet brister inte
under dem.

9 Han håller undan sin trons
framsida, *och* breder ut sitt moln
över den.

10 Han har omringat vattnen med
gränser, tills dagen och natten når ett
slut.

**until the day and night: Heb. until the end of light
with darkness*

11 Himlens pelare darrar och häpnas
vid hans tillrättavisning.

12 Han delar havet med sin makt,
och genom sitt förstånd genomborrar
han de stolta.

**the proud: Heb. pride*

13 Genom sin ande har han smyckat
himlarna; hans hand har format den
slingrande ormen.

14 Se, dessa *är* delar av hans vägar:
men hur liten del blir hörd om
honom? Men vem kan förstå hans
makts dunder?

Kapitel 27

1 Job intygar sin uppriktighet. 8 Hycklaren står utan hopp. 11 De välsignelser som den onde har vänds till förbannelser.

1 Därtill fortsatte Job *med* sin liknelse, och sade,

**continued: Heb. added to take up*

2 *Så sant som* Gud lever, *som* har tagit undan min dom; och den Allsmäktige, *som* har ansatt min själ;

**vexed my soul: Heb. made my soul bitter*

3 Så länge som min anda *finns* i mig, och Guds ande *finns* i mina näsborrar;

**the spirit of God: That is, the breath which God gave him*

4 Skall mina läppar inte tala ondska, eller min tunga uttala oärlighet.

5 Gud förbjude att jag skulle rättfärdiga er: tills jag dör kommer jag inte ta bort min integritet från mig.

6 Min rättfärdighet håller jag fast vid, och kommer inte släppa den: mitt hjärta skall inte förebrå *mig* så länge som jag lever.

**so long as I live: Heb. from my days*

7 Låt min fiende bli som den onde, och han som står upp mot mig såsom den orättfärdige.

8 Ty vad *är* hycklarens hopp, även om han har skaffat sig *mycket*, när Gud tar bort hans själ?

9 Kommer Gud höra hans rop när trångmål kommer över honom?

10 Kommer han behaga sig i den Allsmäktige? Kommer han alltid åkalla Gud?

11 Jag kommer undervisa er genom Guds hand: *det* som *finns* hos den Allsmäktige kommer jag inte dölja.

**by the hand: Or, being in the hand etc.*

12 Se, alla ni har själva sett *det*; varför är ni då så helt och hållet fåfängliga?

13 Detta *är* en ond mans del hos Gud, och förtryckares arv, *som* de skall motta från den Allsmäktige.

14 Ifall hans barn förökas, *så är det* för svärdet: och hans avkomma skall inte mättas med bröd. 21:30

15 De som återstår av honom skall begravas med döden: och hans änkor skall inte gråta.

16 Fastän han samlar silver på hög som stoftet, och bereder sig kläder såsom lera;

17 Han må bereda *det*, men den rättfärdige skall klä på sig *det*, och den oskyldige skall fördela silvret.

18 Han bygger sitt hus såsom en mal, och som ett skjul *som* vakten gör sig.

19 Den rike mannen skall lägga sig ner, men han skall inte samlas: han öppnar sina ögon, och han *är* inte *till*.

20 Fasor tar tag om honom liksom vatten, en stormvind stjälar bort honom om natten.

21 Östanvinden för iväg honom, och han försvinner bort: och såsom en storm vräker *den* iväg honom från hans plats.

22 Ty *Gud* skall kasta på honom, och inte skona: han skulle så gärna vilja fly ur hans hand.

**he would fain: Heb. in fleeing he would flee*

23 *Män* skall klappa *med* sina händer åt honom, och skall väsa ut honom från hans plats.

Kapitel 28

1 Det finns en kunskap i naturen. 12 Men vishet är en förträfflig gåva av Gud.

1 Det finns sannerligen en åder för silvret, och en plats för guldets *där* de förfinar *det*.

**a vein: Or, a mine*

2 Järn hämtas fram ur jorden, och mässing smälts *ut ur* stenen.

**earth: Or, dust*

3 Han bestämmer en ände för mörkret, och utforskar all perfektion: mörkrets stenar, och dödsskuggan.

4 Floden bryter ut från invånaren; *ja vattnen* glömda av foten: de torkar ut, de försvinner iväg från människor.

5 *Angående* jorden, kommer bröd ur den: och under den vänds liksom eld upp.

6 Dess stenar *är* safirers plats: och den har stoft av guld.

**dust of gold: Or, gold ore*

7 *Det finns* en stig som ingen fågel känner till, och som gamens öga inte har sett:

8 Lejonets ungar har inte trampat den, inte heller har det vildsinta lejonet passerat på den.

9 Han räcker ut sin hand på klippan; han omstörtar bergen vid rötterna.

**rock: Or, flint*

10 Han hugger ut floder bland klipporna; och hans öga ser varje dyrbart ting.

11 Han hindrar floderna från att svämma över; och *det tinguet som är gömt* för han fram i ljuset.

**from overflowing: Heb. from weeping*

12 Men var skall visheten bli funnen? Och var *ligger* förståndets

plats?

Ord 8

13 Människan vet inte om dess pris; inte heller blir den funnen i de levandes land.

14 Djupet säger, *Den finns* inte i mig: och havet säger, *Den finns* inte hos mig.

15 Den kan inte skaffas för guld, inte heller skall silver vägas upp *för* dess pris.

**it cannot be gotten for gold: Heb. fine gold shall not be given for it*

16 Den kan inte värderas med Ofirs guld, med den dyrbara onyxen, eller safiren.

17 Guldets och kristallen kan inte jämföras med den: och ersättningen för den *skall inte bestå* i klenoder utav fint guld.

**jewels of fine gold: Or, vessel of fine gold*

18 *Man* skall inte *ens* nämna korall, eller pärlor: ty vishetens pris *är* högre än rubiner.

**Coral: Or, Ramoth*

19 Etiopiens topas skall inte jämföras med den, inte heller skall den värderas med rent guld.

20 Varifrån kommer då vishet? Och var *finns* förståndets plats?

21 Med tanke på att det är gömt från ögonen hos allt levande, och dolt från himlens fåglar.

**air: Or, heaven*

22 Fördärvet och döden säger, Vi har hört om dess berömmelse med våra öron.

23 Gud förstår dess väg, och han vet om dess plats.

24 Ty han skådar *ända* till jordens ändar, *och ser allt* under hela himlen;

25 För att bestämma vindarnas vikt;

och han väger vattnen efter mått.
26 När han satte en bestämmelse för regnet, och en väg för åskdundrets blix:

27 Då såg han den, och förkunnade den; han beredde den, ja, och utforskade den.

**and declare it: Or, did number it*

28 Och åt människan sade han, Se, Herrens fruktan, det *är* vishet; och att avlägsna sig från ondska *är* förstånd.

Kapitel 29

Job grämer sig över sin tidigare välgång och heder.

1 Därtill fortsatte Job *med* sin liknelse, och sade,

**continued: Heb. added to take up*

2 O att jag vore som *i* forna månader, såsom *i* de dagar *när* Gud beskyddade mig;

3 När hans ljus lyste över mitt huvud, *och när* jag genom hans ljus vandrade *genom* mörker;

**candle: Or, lamp*

4 Som jag var i min ungdoms dagar, när Guds hemlighet *var* över mitt tabernakel;

5 När den Allsmäktige ännu *var* med mig, *när* mina barn *var* omkring mig;

6 När jag badade mina fotsteg i smör, och klippan göt ut floder av olja åt mig;

**me out: Heb. with me*

7 När jag gick ut till porten genom staden, *när* jag beredde min sittplats på gatan!

8 De unga männen såg mig, och gömde sig: och de gamla reste sig,

och stod upp.

9 Furstarna avhöll sig från att tala, och lade *sin* hand på sin mun.

10 Ädlingarna teg, och deras tunga lådde vid deras gom.

**The nobles held their peace: Heb. The voice of the nobles was hid*

11 När örat hörde *mig*, då välsignade det mig; och när ögat såg *mig*, vittnade det för mig:

12 Eftersom jag undsatte den fattige som ropade, och den faderlöse, och *honom som inte hade* någon att hjälpa honom.

13 Hans välsignelse, som var färdig att förgås, kom över mig: och jag fick ankans hjärta att sjunga av glädje.

14 Jag klädde på mig rättfärdighet, och den klädde mig: min dom *var* såsom en klädnad och ett diadem.

15 Jag var ögon åt den blinde, och fötter *var* jag åt den lame.

16 Jag *var* en fader åt de fattiga: och den sak *som* jag inte kände till undersökte jag.

17 Och jag krossade den ondes käkar, och ryckte bytet ifrån hans tänder.

**the jaws: Heb. the jawteeth or the grinders*

**plucked: Heb. I cast*

18 Sedan sade jag, Jag skall dö i mitt näste, och jag skall föröka *mina* dagar såsom sanden.

19 Min rot *var* utbredd vid vattnen, och daggen låg på min gren hela natten.

**spread out: Heb. opened*

20 Min härlighet *var* färsk i mig, och min både förnyades i min hand.

**fresh: Heb. new*

**renewed: Heb. changed*

21 *Män* lyssnade till mig, och väntade, och teg inför mitt råd.
22 Efter mina ord talade de inte mer; och mitt tal droppade på dem.
23 Och de väntade på mig såsom på regnet; och de öppnade sin mun brett *såsom* för det senare regnet.
24 *Ifall* jag skrattade mot dem, trodde de *det* inte; och mitt ansiktes ljus kastade de inte ner.
25 Jag valde ut deras väg, och satt främst, och bodde som en kung i hären, såsom en *som* tröstar de sörjande.

Kapitel 30

1 Jobs heder har vänts till extremt förakt. 15 Hans välgång till katastrof.

1 Men nu gör de narr av mig, *dess* som är yngre än jag, vars fäder jag skulle ha föraktat att sätta tillsammans med min hjords hundar.

**that are younger than I: Heb. of fewer days than I*

2 Ja, vad för *nytta* skulle deras händers styrka *vara* för mig, hos vilka gammal ålder hade förgåtts?

3 På grund av brist och hungersnöd *var de* ensamma; flyende in i ödemarken förr i tiden, ödelagd och förödd.

**solitary: Or, dark as the night*

**in former time: Heb. yesternight*

4 Vilka högg malvor vid buskarna, och enrötter *till* sin föda.

5 De fördrevs ifrån *människor*, (de skrek efter dem såsom *efter* en tjuv;)

6 Till att bo i dalens klyftor, *i* jordhålor, och *i* klipporna.

**caves: Heb. holes*

7 Bland buskarna vrålade de; under nässlorna var de församlade.

8 *De var* dårars barn, ja, tarvliga människors barn: de var vidrigare än jorden.

**base men: Heb. men of no name*

9 Och nu är jag deras sång, ja, jag är deras ordspråk.

10 De avskyr mig, de flyr bort långt ifrån mig, och avstår inte från att spotta i mitt ansikte.

**and spare not to spit in my face: Heb. and withhold not spittle from my face*

11 Eftersom han har lossat mitt snöre, och ansatt mig, har också de lossat betslet inför mig.

12 På *min* högra *sida* reser sig ungdomen; de stöter undan mina fötter, och de reser upp mot mig sina undergångsvägar.

13 De fördärvar min stig, de ställer fram min olycka *åt mig*, de har ingen hjälpare.

14 De kom *över mig* såsom en bred ränna *med vatten*: i förödelsen vältrade de sig *fram över mig*.

15 Fasor är vända mot mig: de förföljer min själ såsom vinden: och min välgång försvinner bort som ett moln.

**my soul: Heb. my principal one*

16 Och nu gjuts min själ ut över mig; eländesdagarna har gripit tag om mig.

17 Mina ben blir genomborrade i mig om natten: och mina senor vilar inte.

18 Av *min sjukdoms* stora kraft har min klädnad förändrats: den sluter sig *hårt* om mig såsom min livklädnads krage.

19 Han har kastat mig i gyttjan, och jag har blivit som stoft och aska.

20 Jag ropar till dig, och du hör mig inte: jag står upp, och du beaktar mig *inte*.

21 Du har blivit grym för mig: med din starka hand opponerar du dig mot mig.

**become cruel: Heb. turned to be cruel*

**thy strong hand: Heb. the strength of thy hand*

22 Du lyfter upp mig för vinden; du får mig att rida *på den*, och upplöser min egendom.

**substance: Or, wisdom*

23 Ty jag vet *att* du kommer föra mig *till* döden, och *till* det huset bestämt för allt levande.

24 Dock kommer han inte räcka ut *sin* hand till graven, fastän de ska ropa under hans undergång.

**grave: Heb. heap*

25 Grät jag inte över honom som var i trubbel? Var *inte* min själ bedrövad över den fattige?

**for him that was in trouble?: Heb. for him that was hard of day*

26 När jag väntade mig det goda, då kom det onda *till mig*: och när jag väntade på ljus, kom mörker.

27 Mitt inre kokade, och fick inte vila: eländesdagarna föregick mig.

28 Jag gick sörjande utan solen: jag stod upp, *och* jag ropade i församlingen.

29 Jag är en bror till drakar, och en kamrat till ugglor.

**owls: Or, ostriches*

30 Min hud är svart över mig, och mina ben är brända av hetta.

31 Min harpa har också *vänts* till sorg, och mitt flöjtspel till rösten av dem som gråter.

Kapitel 31

Job betygar sin integritet i åtskilliga ting.

1 Jag slöt ett förbund med mina ögon; varför skulle jag då tänka på en ung kvinna?

2 Ty vad *för* del av Gud *finns det då* från ovan? Och *vad för* arvedel av den Allsmäktige från höjden?

3 Hör inte fördärv till den onde? Och ett märkligt *straff* till ogärningsmännen?

4 Ser han inte mina vägar, och räknar alla mina steg?

5 Om jag har vandrat med fåfängligheten, eller om min fot har hastat till bedräglighet;

6 Låt mig vägas på en rätt våg, att Gud må känna till min integritet.

**Let me be weighed in an even balance: Heb. let him weigh me in balances of Justice*

7 Ifall mitt steg har vikit av från vägen, och mitt hjärta vandrade efter mina ögon, och ifall någon fläck har fäst sig vid mina händer;

8 Låt mig *då* så, och låt en annan äta; ja, låt min avkomma ryckas upp med roten.

9 Ifall mitt hjärta har blivit vilselett av en kvinna, eller *ifall* jag har lurpassat vid min nästas dörr;

10 Låt *då* min hustru mala åt en annan, och låt andra böja sig ner över henne.

11 Ty detta *är* en avskyvärd förbrytelse; ja, det är en missgärning *att straffas av domarna*.

12 Ty det *är* en eld *som* förtär till förgörelse, och skulle rycka upp all min avkastning med roten.

13 Om jag föraktade min tjänares

eller min tjänarinnas sak, när de tvistade med mig;

14 Vad skall jag då göra när Gud reser sig upp? Och när han besöker, vad skall jag svara honom?

15 Gjorde inte han som gjorde mig i moderlivet *också* honom? Och danade inte en *och samme* oss i livmodern?

**did not one fashion us in the womb?: Or, did he not fashion us in one womb?*

16 Ifall jag har hållit undan de fattiga från *deras* önskan, eller har fått änkans ögon att försmäkta;

17 Eller har ätit min bit *mat* själv ensam, och den faderlöse inte har fått äta därav;

18 (Ty från min ungdom växte han upp med mig, såsom *med* en far, och jag har väglett henne från min mors livmoder;)

**her: That is, the widow*

19 Om jag har sett någon förgås i avsaknad av klädnad, eller någon fattig utan täckelse;

20 Om hans höfter inte har välsignat mig, och *ifall* han *inte* blev värmd av mina fårs ull;

21 Om jag har lyft min hand mot den faderlöse, när jag såg min hjälp i porten:

22 Låt *då* min arm falla av från mitt skulderblad, och min arm brytas av från benet.

**bone: Or, the chanelbone*

23 Ty fördärv *från* Gud *var* en fasa för mig, och på grund av hans höghet kunde jag inte stå ut.

24 Ifall jag har gjort guld till mitt hopp, eller har sagt åt finguldet, *Du är* min förtröstan;

25 Ifall jag gladde mig eftersom min förmögenhet *var* stor, och eftersom min hand hade skaffat *så* mycket;

**gotten much: Heb. found much*

26 Om jag betraktade solen när den sken, eller månen vandrande *i sin* klarhet;

**the Sun: Heb. the light*

**in brightness: Heb. bright*

27 Och mitt hjärta i hemlighet har blivit förfört, eller min mun har kysst min hand:

**my mouth hath kissed my hand: Heb. my hand hath kissed my mouth*

28 *Vore* också detta en missgärning *att straffas av* domaren: ty jag skulle ha förnekat den Gud *som är där* ovan.

29 Ifall jag gladde mig vid hans fördärv som hatade mig, eller lyfte upp mig själv när ondska fann honom:

30 Inte heller har jag tillåtit min mun att synda genom att önska en förbannelse över hans själ.

**my mouth: Heb. my palate*

31 Om mitt tabernakels män inte sade, O om vi fick av hans kött! Vi kan inte bli mätta.

32 Främlingen övernattade inte *ute* på gatan: *utan* jag öppnade mina dörrar för den resande.

**to the traveller: Or, to the way*

33 Ifall jag skylde mina överträdelser såsom Adam, genom att gömma min missgärning i min barm:

**as Adam: Or, after the manner of men*

34 Fruktade jag för en stor skara, eller skrämde familjers förakt mig, så att jag höll tyst, *och* inte gick ut *utanför* dörren?

35 O om någon skulle höra mig! Se, min önskan *är, att* den Allsmäktige skulle svara mig, och *att* min motståndare hade skrivit en bok.

**behold, my desire, that the Almighty would answer me: Or, behold my sign is that the Almighty will answer me*

36 Jag skulle sannerligen ta upp den på min skuldra, och fästa den som en krona åt mig.

37 Jag skulle tillkännage för honom mina stegs antal; såsom en furste skulle jag närma mig honom.

38 Om mitt land ropar mot mig, eller att dess fåror likaså klagar;

**complain: Heb. weep*

39 Ifall jag har ätit dess frukter utan pengar, eller har fått deras ägare att mista sitt liv:

**the fruits thereof: Heb. the strength thereof*

**caused the owners thereof to lose their life: Heb. caused the soul of the owners thereof to expire, or breath out*

40 Låt *då* tistlar växa istället för vete, och klätt istället för korn. Jobs ord är *nu* slut.

**cockle: Or, noisome weeds*

Kapitel 32

1 Elihu vredgas på Job och hans tre vänner. 6 Han ger en ursäkt för sin ungdomliga djärvhet eftersom vishet inte kommer med åren (utan från Gud).

11 Elihu tillrättavisar Jobs tre vänner eftersom de inte svarade Job eller tröstade honom. 16 Elihus iver att tala.

1 Så dessa tre män hörde upp med att svara Job, eftersom han *var* rättfärdig i sina egna ögon.

**to answer: Heb. from answering*

2 Då upptändes Elihus vrede, Barachels son, den buziten, av Rams släkt: mot Job blev hans vrede upptänd, eftersom han rättfärdigade sig själv snarare än Gud.

**himself: Heb. his soul*

3 Hans vrede upptändes också mot hans tre vänner, eftersom de inte hade funnit något svar, och *ändå* hade fördömt Job.

4 Nu hade Elihu väntat tills Job hade talat, eftersom de *var* äldre än han.

**waited till Job had spoken: Heb. expected Job in words*

**elder than he: Heb. elder for days*

5 När Elihu såg att *det* inte *fanns* något svar i *dess* tre mäns mun, då upptändes hans vrede.

6 Och Elihu, Barachels son, den buziten, svarade och sade, Jag *är* ung, och ni *är* mycket gamla; därför fruktade jag, och vågade inte lägga fram min åsikt för er.

**young: Heb. few of days*

**durst: Heb. I feared*

7 Jag sade, Dagar skulle tala, och de många åren skulle undervisa vishet.

8 Men *det finns* en ande i människan: och den Allsmäktiges inspiration ger dem förstånd.

9 Stora män är inte *alltid* visa: inte heller förstår de gamla *alltid* dom.

10 Därför sade jag, Lyssna på mig; också jag kommer lägga fram min åsikt.

11 Se, jag väntade på era ord; jag lyssnade till era resonemang, medan ni undersökte vad *ni skulle* säga.

**reasons: Heb. understandings*

**what to say: Heb. words*

12 Ja, jag gav akt på er, och, se, *det var* ingen av er som övertygade Job, *eller* som svarade på hans ord:

13 Att ni inte skulle säga, Vi har funnit vishet: Gud störtar ner honom, inte människan.

14 Nu har han inte riktat *sina* ord

mot mig: inte heller kommer jag
svara honom med era tal.

**directed his words: Or, ordered his words*

15 De var förbluffade, de svarade
inte mer: de hörde upp med att tala.

**they let off speaking: Heb. they removed speeches
from themselves*

16 När jag hade väntat, (ty de talade
inte, utan stod stilla, och svarade inte
mer;)

17 *Sade jag*, Jag kommer också
svara min del, jag kommer också
lägga fram min åsikt.

18 Ty jag är full med ting, anden
inuti mig framtvingar mig.

**matter: Heb. words*

**spirit within me: Heb. the spirit of my belly*

19 Se, min mage är som vin som inte
har någon ventilation; det är nära att
brista såsom nya flaskor.

**hath no vent: Heb. is not opened*

20 Jag kommer tala, att jag må bli
vederkvickt: jag kommer öppna
mina läppar och svara.

**that I may be refreshed: Heb. that I may breath*

21 Låt mig inte, jag ber er, ha
anseende till någon mans person, låt
mig inte heller ge smickrande titlar
åt en man.

22 Ty jag känner inte till att ge *en
man* inställsamma titlar; genom att
göra så skulle min skapare snart ta
bort mig.

Kapitel 33

*1 Elihu erbjuder sig att vara såsom i Guds ställe
för Job, så att i uppriktighet och ödmjukhet
resonera med Job. 8 Han rättfärdigar Gud i det att
han, i sin storhet, inte behöver göra räkenskap för
sina vägar inför människan. 14 Gud kallar
människan till sinnesändring genom syner,
19 genom lidande, 23 och genom sin tjänare.
31 Han manar Job till att noga ge akt.*

1 Därför, Job, ber jag dig, hör på
mina tal, och lyssna till alla mina
ord.

2 Se, nu har jag öppnat min mun,
min tunga har talat i min mun.

**in my mouth: Heb. in my palate*

3 Mina ord skall komma av mitt
hjärtas rättrådighet: och mina läppar
skall tydligt uttala kunskap.

4 Guds Ande har gjort mig, och den
Allsmäktiges anda har gett mig liv.

5 Om du kan svara mig, rada *då* upp
dina ord inför mig, stå upp.

6 Se, jag är enligt din önskan i Guds
ställe: jag har också blivit formad ur
leran.

**according to thy wish: Heb. according to thy
mouth*

**formed out of the clay: Heb. cut out of the clay*

7 Se, min förskräcklighet skall inte
göra dig rädd, inte heller skall min
hand vara tung över dig.

8 Sannerligen har du talat inför mina
öron, och jag har hört *dina* ords röst,
sägande,

**in mine hearing: Heb. in mine ears*

9 Jag är ren utan överträdelse, jag är
oskyldig; inte heller finns
missgärning hos mig.

10 Se, han finner tillfällen mot mig,
han räknar mig som sin fiende,

11 Han sätter mina fötter i stocken,
han lägger märke till alla mina
stigar.

12 Se, i detta är du inte rättfärdig: jag kommer svara dig, att Gud är större än människan.

13 Varför tvistar du med honom? Ty han gör inte räkenskap för något *enda* av sina ärenden.

**he giveth not account: Heb. he answereth not*

14 Ty Gud talar en gång, ja två gånger, *ändock* uppfattar *människan* det inte.

15 I en dröm, i en syn om natten, när djup sömn faller över män, i slumranden på sängen;

16 Då han öppnar mäns öron, och präglar deras instruktion,

**he openeth the ears: Heb. he revealeth, or uncovereth*

17 Att han må dra undan mannen *från hans* uppsåt, och gömma stolthet från människan.

**purpose: Heb. work*

18 Han håller tillbaka hans själ från hålet, och hans liv från att förgås av svärdet.

**from perishing by the sword: Heb. from passing by the sword*

19 Han tuktas också med smärta på sin bädd, och hans många ben med svår *smärta*:

20 Så att hans liv avskydde bröd, och hans själ utsökt mat.

**dainty meat: Heb. meat of desire*

21 Hans kött tärs bort, så att det inte *längre* kan ses; och hans ben *som* inte syntes sticker *nu* ut.

22 Ja, hans själ närmar sig till graven, och hans liv till förgörarna.

23 Ifall det finns en budbärare hos honom, en tolk, en *enda* bland tusen, för att visa för människan sin rättrådighet:

24 Då är han nådig mot honom, och

säger, Undsätt honom från att fara ner till hålet: jag har funnit en lösen.

Mar 10:45

**a ransom: Or, an atonement*

25 Hans kött skall bli friskare än ett barns: han skall återgå till sin ungdoms dagar.

**then a child's: Heb. then childhood*

26 Han skall be till Gud, och han kommer se på honom med favör: och han skall se på hans ansikte med glädje: ty han kommer återgälda människan *med* sin rättfärdighet.

2 Kor 5:21, Fil 3:9

27 Han ser på män, och *ifall någon* säger, Jag har syndat, och förvrängt *det som var* rätt, och det var mig inte till gagn;

**He looketh upon men, and if any say, I have sinned: Or, he shall look upon men, and say, I have sinned, etc.*

28 *Då* kommer han undsätta hans själ från att fara *ner* i hålet, och hans liv skall få se ljuset.

**He will deliver his soul: Or, he hath delivered my soul etc. and my life*

29 Se, alla dessa *ting* gör Gud ofta med människan,

**oftentimes: Heb. twice and thrice*

30 Till att föra tillbaka hans själ från hålet, till att lysas upp med de levandes ljus.

31 Ge noga akt, O Job, lyssna till mig: tig, och jag skall tala.

32 Om du har någonting att säga, svara mig: tala, ty jag önskar att rättfärdiga dig.

33 Om inte, lyssna *då* till mig: tig, och jag skall undervisa dig vishet.

Kapitel 34

1 Elihu anklagar Job att han beskyller Gud för orättvisa. 10 Allsmäktige Gud kan inte göra orätt.

31 Människan måste ödmjuka sig inför Gud.

34 Elihu tillrättavisar Job.

1 Därtill svarade Elihu och sade,
2 Hör mina ord, O ni visa *män*; och lyssna till mig, ni som har kunskap.
3 Ty örat prövar orden, liksom munnen smakar på maten.
**mouth: Heb. palate*
4 Låt oss välja oss en dom: låt oss, bland oss själva, lära känna vad *som är gott*.
5 Ty Job har sagt, Jag är rättfärdig: och Gud har tagit bort min dom.
6 Skulle jag ljuga mot min rätt? Mitt sår *är* obotligt, utan överträdelse.
**my wound: Heb. mine arrow*
7 Vilken man *är* som Job, *vilken* dricker upp hån som vatten?
8 Vilken går i sällskap med ogärningsmännen, och vandrar med onda män.
9 Ty han har sagt, Det gagnar inte en man någonting att han skulle behaga sig med Gud.
10 Lyssna därför på mig, ni förståndiga män: det vare fjärran ifrån Gud, *att han skulle göra ondska*; och *ifrån* den Allsmäktige, *att han skulle begå missgärning*.
**men of understanding: Heb. men of heart*
11 Ty en mans gärning skall han vedergälla honom, och få var och en man att finna enligt *sina* vägar.
12 Ja, Gud kommer sannerligen inte handla illa, inte heller kommer den Allsmäktige förvränga domen.
13 Vem har gett honom ansvar över jorden? Eller vem har ordnat hela

världen?

**the whole: Heb. all of it*

14 Ifall han fäster sitt hjärta på människan, *ifall* han församlar hans ande och hans anda till sig;
**upon man: Heb. upon him*
15 Allt kött skall tillsammans förgås, och människan skall vända tillbaka till stoft.
16 Om *du* nu *besitter* förstånd, hör *då* detta: lyssna till mina ords röst.
17 Skall även han som hatar rättvisa styra? Och kommer du fördöma honom som är mest rättfärdig?
**govern? Heb. bind*
18 *Är det passande* att säga till en kung, *Du är ond? Och* till furstar, *Ni är ogudaktiga?*
19 *Hur mycket mindre då till honom* som inte har anseende till furstars person, ej heller aktar mer på den rike än *på* den fattige? Ty de *är* alla hans händers verk.
20 I ett ögonblick skall de dö, och mitt i natten skall folket gripas av bestörtning, och förgås: och den mäktige skall tas bort utan en *människohand*.
**the mighty shall be taken: Heb. they shall take away the mighty*
21 Ty hans ögon *vakar* över människans vägar, och han ser alla hans steg.
22 *Det finns* inget mörker, eller dödsskugga, där ogärningsmännen må gömma sig.
23 Ty han kommer inte lägga på människan mer *än det som är rätt*; att han skulle träda in till doms hos Gud.
**enter: Heb. go*

24 Han skall sönderkrossa ett oräkneligt antal mäktiga män, och sätta andra i deras ställe.

**without number: Heb. without searching out*

25 Därför att han är varse om deras gärningar, och om natten omstörtar han dem, så att de förgörs.

**destroyed: Heb. crushed*

26 Han slår dem såsom onda män i öppen åsyn inför andra;

**in the open sight of others: Heb. in the place of beholders*

27 Eftersom de vände om ifrån honom, och ville inte tänka på någon av hans vägar:

**from him: Heb. from after him*

28 Så att de får den fattiges rop att komma till honom, och han hör de ansattas rop.

29 När han ger lugn och ro, vem kan då vålla trubbel? Och när han gömmer sitt ansikte, vem kan då se honom? Vare sig det görs mot en nation, eller endast mot en man:

30 Så att hycklaren inte regerar, att inte folket blir snärjda.

31 Det är sannerligen passande att det blir sagt till Gud, Jag har burit din tuktan, jag kommer inte förbryta mig något mer:

32 Undervisa du mig det som jag inte ser: ifall jag har gjort missgärning, kommer jag inte göra det något mer.

33 Skulle det ske enligt ditt sinne? Han kommer vedergälla det, vare sig du vägrar, eller vare sig du väljer det; och inte jag: tala därför vad du vet.

**Should it be according to thy mind? Heb. Should it be from with thee?*

34 Låt förståndiga män berätta för

mig, och låt en vis man lyssna till mig.

**of understanding: Heb. of heart*

35 Job har talat utan kunskap, och hans ord var utan visdom.

36 Min önskan är att Job må prövas till slutet på grund av hans svar som onda män.

**My desire is that Job may be tried: Or, My father, let Job be tried*

37 Ty han lägger till uppror till sin synd, han klappar med sina händer bland oss, och utökar sina ord emot Gud.

Kapitel 35

1 Man må inte försöka jämföra med Gud, eftersom vårt goda eller onda inte sträcker sig till honom.

9 Många ropar i sina lidanden men blir inte hörda av brist på tro.

1 Därtill talade Elihu, och sade,

2 Anser du att detta är rätt, att du sade, Min rättfärdighet är mer rättfärdig än Guds?

3 Ty du sade, Vad för fördel kommer det innebära för dig? Och, Vad för gagn skall jag erhålla, ifall jag renas från min synd?

**if I be cleansed from my sin? Or, if by it more then by my sin*

4 Jag kommer svara dig, och dina kamrater med dig.

**I will answer thee: Heb. I will return to thee words*

5 Titta upp mot himlarna, och se; och betrakta molnen som är högre än du.

6 Om du syndar, vad gör du då emot honom? Eller om dina överträdelser förökas, vad gör du honom?

7 Om du är rättfärdig, vad ger du honom? Eller vad tar han emot av

din hand?

8 Din ondska *må skada* en man som du *är*; och din rättfärdighet *må vara till gagn för* människosonen.

9 På grund av mycket förtryck vållar de *de förtryckta* att ropa: de ropar ut på grund av de mäktigas arm.

10 Men ingen säger, Var *är* Gud min skapare, som ger sånger om natten;

11 Som undervisar oss mer än jordens djur, och gör oss visare än himlens fåglar?

12 Där ropar de, men ingen svarar, på grund av stoltheten hos onda män.

13 Gud kommer sannerligen inte lyssna till fåfänglighet, inte heller kommer den Allsmäktige ge akt på det.

14 Även om du säger *att* du inte skall se honom, *är dock* dom inför honom; lita du därför till honom.

15 Men nu, eftersom *det* inte *förhåller sig så*, har han besökt i sin vrede; dock är han inte varse om *det* till stor ytterlighet:

**he: That is God*

**he: That is Job*

16 Därför öppnar Job sin mun förgäves; han förökar sina ord utan kunskap.

Kapitel 36

1 Elihu visar hur Gud är rättfärdig på sina vägar.

16 Och hur Jobs synder hindrar Guds välsignelser.

24 Hur Guds gärningar borde upphöjas.

1 Elihu fortsatte också, och sade,
2 Tillåt mig *bara att tala lite mer*,
och jag kommer visa för dig *att jag har än mer att tala å Guds vägnar.*

**that I have yet to speak of Gods behalf: Heb. that there are yet words for God*

3 Jag kommer hämta min kunskap fjärran ifrån, och kommer tillskriva min Skapare rättfärdighet.

4 Ty mina ord *skall* sannerligen inte *vara* falska: han som är perfekt i *fråga om* kunskap *är* med dig.

5 Se, Gud *är* mäktig, och föraktar inte *någon: han är* mäktig i styrka *och* vishet.

**wisdom: Heb. heart*

6 Han bevarar inte den ondes liv: men åt de fattiga skaffar han rätt.

**poor: Or, afflicted*

7 Han tar inte sina ögon från den rättfärdige: utan *de är* med kungar på tronen; ja, han befäster dem för evigt, och de blir upphöjda.

8 Och ifall *de blir* bundna med bojor, *och* blir fasthållna i lidandets band;

9 Då visar han dem deras gärning, och deras överträdelser som de har överträtt *i*.

10 Han öppnar också deras öra för disciplin, och befäller att de vänder tillbaka från missgärning.

11 Ifall de lyder och tjänar *honom*, skall de tillbringa sina dagar i välgång, och sina år i behag.

12 Men om de inte lyder, skall de förgås genom svärdet, och de skall dö utan kunskap.

**they shall perish by the sword: Heb. they shall pass away by the sword*

13 Men *de som är* hycklare till hjärtat samlar på sig vrede: de ropar inte när han binder dem.

14 De dör i *sin* ungdom, och deras liv *är* bland de orena.

**They die: Heb. Their soul dieth*

**unclean: Or, Sodomites*

15 Han undsätter den fattige under hans lidande, och öppnar deras ögon *som är* under förtryck.

**poor: Or, afflicted*

16 Likaså skulle han ha förflyttat dig från den trånga *platsen till* en rymlig plats, där *det* inte *finns* något trångmål; och det som skulle ställas på ditt bord *skulle vara* fullt av det feta.

**that which should be set on thy table: Heb. the rest of thy table*

17 Men du har uppfyllt den ondes dom: dom och rättvisa tar tag *om dig*.

**judgment and justice take hold on thee: Or, judgment and justice should uphold thee*

18 Eftersom *det finns* vrede, *akta dig* att han inte ska ta bort dig med *sitt* slag: då kan inte en stor lösensumma undsätta dig.

**deliver thee: Heb. turn thee aside*

19 Kommer han beakta dina rikedomar? *Nej*, inte guld, eller alla dina styrkor med kraft.

20 Längta inte efter natten, när folk huggs av på sin plats.

21 Tag dig till vara, ge inte akt på missgärning: ty det har du valt snarare än lidande.

22 Se, Gud upphöjer genom sin makt: vem undervisar som han?

23 Vem har föreskrivit honom hans väg? Eller vem kan säga, Du har gjort fel?

24 Kom ihåg att du ska upphöja hans verk, som människor beskådar.

25 Var och en man må se det; människan må se *det* på långt håll.

26 Se, Gud *är* stor, och vi känner *honom* inte, inte heller kan hans års

antal utforskas.

27 Ty han gör vattendropparna små: de strömmar ner *som* regn enligt dess dimmoln:

28 Som molnen droppar *och* strilar *ner* över människan i rikligt mått.

29 Kan också *någon* förstå molnens utbredning, *eller* hans tabernakels ljud?

30 Se, han sprider sitt ljus över det, och täcker havets botten.

**the bottom: Heb. the roots*

31 Ty genom dem dömer han folket; han ger mat i överflöd.

32 Med moln höljer han ljuset; och befaller det *att inte skina* genom *molnet* som kommer emellan.

33 Dess ljud vittnar om det, också boskapen om dimmolnet.

**the Vapour: Heb. that which goeth up*

Kapitel 37

1 Hur Gud borde fruktas med anledning av hans stora gärningar. 15 Hans vishet är outgrundlig i dem.

1 Vid detta bävar också mitt hjärta, och rubbas från sin plats.

2 Lyssna noga till dånet av hans röst, och det ljudet *som* kommer ut ur hans mun.

**Hear attentively: Heb. Hear in hearing*

3 Han styr det under hela himlen, och hans ljungeld till jordens ändar.

**lightning: Heb. light*

**ends of the earth: Heb. wings of the earth*

4 Efter det ryter en röst: han dundrar med sin förträfflighets röst; och han kommer inte hålla tillbaka dem när hans röst blir hörd.

5 Gud dundrar förunderligt med sin röst; stora ting gör han, som vi inte

kan förstå.

6 Ty han säger åt snön, Var du på jorden; likaså åt den lilla regnskuren, och åt sin styrkas väldiga regn.

**likewise to the small rain, and to the great rain of his strength: Heb. and to the shower of rain, and to showers of rain of his strength*

7 Han tillsluter var mans hand; att alla män må vara varse om hans verk.

8 Då går djuren in till *sina* gömslen, och stannar på sina platser.

9 Från söder kommer virvelvinden: och kylan från norr.

**Out of the south: Heb. out of the chamber*

**North: Heb. scattering winds*

10 Av Guds anda ges frost: och vattens vidd görs smalare.

11 Genom vattning tröttar han ut det tjocka molnet: han skingrar sitt ljusa moln:

**his bright cloud: Heb. the cloud of his light*

12 Och det vänds runt omkring enligt hans rådslut: att de må göra vad än han befäller dem över världens yta på jorden.

13 Han får det att komma, antingen till tillrättavisning, eller för sitt land, eller till barmhärtighet.

**correction: Heb. a rod*

14 Lyssna till detta, O Job: stå still, och begrunda Guds förunderliga gärningar.

15 Vet du när Gud ordnade dem, och fick sitt molns ljus att skina?

16 Känner du till molnens balanseringar, hans förunderliga gärningar vilken är perfekt när det gäller kunskap?

17 Hur dina kläder *blir* varma, när han stillar jorden med sunnanvinden?

18 Har du med honom brett ut skyn, som är så stark, och är såsom gjutet spegelglas?

19 Lär oss vad vi skall säga till honom; ty vi kan inte formulera *vårt tal* på grund av mörker.

20 Skall det berättas för honom att jag ska tala? Om en man ska tala, skall han sannerligen bli uppslukad.

21 Och nu ser inte *människor* det klara ljuset som *finns* i skyarna: men vinden passerar, och rensar dem.

22 Vackert väder kommer från norr: hos Gud *finns ett* fasansfullt majestät.

**fair: Heb. gold*

23 *Beträffande* den Allsmäktige, kan vi inte utröna honom: *han är* förträfflig i makt, och i dom, och i överflöd av rättvisa: han kommer inte ansätta.

24 Därför fruktar män honom: han har inte anseende till någon *som är* vis till hjärtat.

Kapitel 38

1 HERREN svarar Job och utmanar honom att ge svar. 4 Genom sina väldiga gärningar övertygar Gud Job om hans okunnighet, 31 och om hans enfaldighet och oförmåga.

1 Då svarade HERREN Job ur virvelvinden, och sade,

2 Vem är denne som förmörkar råd med ord utan kunskap?

3 Omgjorda nu dina länder som en man; ty jag kommer utkräva *svar* av dig, och svara du mig.

**answer thou me: Heb. make me know*

4 Var var du när jag lade jordens grundvalar? Säg *det*, om du har förstånd.

**if thou hast understanding: Heb. if thou knowest understanding*

5 Vem har fastställt dess mått, om du vet? Eller vem har spänt *mät*snöret över den?

6 På vad är dess grundvalar fästa? Eller vem lade dess hörnsten;

**foundations: Heb. sockets*

**fastened?: Heb. made to sink*

7 När morgonstjärnorna sjöng tillsammans, och alla Guds söner jublade av glädje?

8 Eller *vem* stängde in havet med dörrar, när det bröt fram, *som om* det hade kommit ut ur moderlivet?

9 När jag gjorde molnet till dess klädnad, och tjockt mörker till en linda åt det,

10 Och bröt upp för det min bestämda *plats*, och satte bommar och dörrar,

**brake up for it my decreed place: Or, established my decree upon it*

11 Och sade, Härintill skall du komma, men inte längre: och här skall dina stolta vågor hejdas.

**thy proud waves: Heb. the pride of thy waves*

12 Har du befallt morgonen alltsedan dina dagar; *och* fått gryningen att veta sin plats;

13 Att den skulle ta tag om jordens ändar, att de onda skulle skakas bort från den?

**ends: Heb. wings*

14 Den förvandlas som lera *efter* sigillet; och de står fram som en klädnad.

15 Och från de onda undanhålls deras ljus, och den höjda armen skall brytas av.

16 Har du trätt in i havets källor? Eller har du vandrat *omkring* i

sökandet efter djupet?

17 Har dödens portar blivit öppnade för dig? Eller har du sett dödsskuggans dörrar?

18 Har du förnummit jordens vidd? Berätta, ifall du vet allt *om* det.

19 Var är vägen *som leder dit* ljuset bor? Och *angående* mörkret, var är dess plats,

20 Att du skulle ta det till dess gräns, och att du skulle känna till stigarna *till* dess hus?

**to: Or, at*

21 Vet du *det*, eftersom du var född då? Eller *eftersom* dina dagars antal är så många?

22 Har du trätt in till snöns förråd?

Eller har du sett haglets förråd,

23 Som jag har sparat för nödens tid, för stridens och krigets dag?

24 På vilken väg delas ljuset, *som* skingrar östanvinden på jorden?

25 Vem har öppnat upp en kanal för vattenflödet, eller en väg för åskblixten;

26 Så att få det att regna på jorden, *där* ingen man *finns*; över ödemarken, i vilken ingen man *är*;

27 Till att mätta den övergivna och öde *marken*; och för att få den späda örtens knopp att spira?

28 Har regnet en fader? Eller vem har fött dagdropparna?

29 Ur vems moderliv kom isen? Och himlens rimfrost, vem har gett upphov till den?

30 Vattnen är gömda såsom *med* en sten, och djupets yta är frusen.

**is frozen: Heb. is taken*

31 Kan du binda Pleiades ljuvliga

influenster, eller lossa Orions band?

**Pleiades?: Or, the seven stars. Heb. Cimah*

**Orion?: Heb. Cesil*

32 Kan du hämta fram Mazzaroth i sin tid? Eller kan du vägleda

Arkturus med hans söner?

**Mazzaroth: Or, the twelve signs*

**guide: Heb. guide them*

33 Känner du till himlens lagar? Kan du ordna dess välde på jorden?

34 Kan du upphöja din röst åt molnen, att överflöd av vatten må övertäcka dig?

35 Kan du sända blixtrar, att de må gå, och säga till dig, Här är vi?

**here we are?: Heb. behold us*

36 Vem har lagt in vishet i de inre delarna? Eller vem har gett hjärtat förstånd?

37 Vem kan i vishet räkna molnen? Eller vem kan hejda himlens flaskor,

**who can stay: Heb. who can cause to lie down*

38 När stoftet växer till hårdhet, och klumparna klibbat samman?

**when the dust: Or, when the dust is turned into mire:*

**groweth: Heb. is poured*

39 Skall du jaga bytet för lejonet? Eller mätta de unga lejonens aptit,

**the appetite: Heb. the life*

40 När de lägger sig ner i sina kullor, och vistas i snåret till att lurpassa?

41 Vem förser korpen med hans mat? När hans ungar ropar till Gud, irrar de omkring i brist på mat.

Kapitel 39

1 Om vildgetterna och hindarna. 5 Om vildåsnan.

9 Enhörningen. 13 Påfågeln, storken och strutsen.

19 Hästen. 26 Höken. 27 Örnen.

1 Vet du om tiden när klippans vildgetter föder? Eller kan du markera ut när hindarna kalvar?

2 Kan du räkna månaderna som de fullbordar? Eller vet du tiden när de ska föda?

3 De böjer sig ner, de föder fram sina ungar, de kastar ut sina sorger.

4 Deras ungar är välgödda, de växer upp av säd; de går ut, och vänder inte tillbaka till dem.

5 Vem har släppt vildåsnan fri? Eller vem har lossat vildåsnans band?

6 Jag har gjort vildmarken till hans hus, och det ofruktbara landet till hans boningar.

**the barren land: Heb. salt places*

7 Han föraktar stadens talrikhet, inte heller bryr han sig om pådrivarens rop.

**of the driver: Heb. of the exactor*

8 Strövandet *uppe* på bergen är hans betesmark, och han söker efter varje grönt ting.

9 Kommer enhörningen vara villig att tjäna dig, eller uppehålla sig vid din krubba?

10 Kan du binda enhörningen med hans band i fåran? Eller kommer han harva dalarna efter dig?

11 Kommer du lita på honom, eftersom hans styrka är stor? Eller kommer du lämna ditt arbete åt honom?

12 Kommer du tro honom, att han kommer hämta hem din säd, och församla *den* i din lada?

13 *Gav du* de sköna vingarna åt påfågeln? Eller vingar och fjädrar åt strutsen?

**wings and feathers unto the Ostrich?: Or, the feathers of the Stork and Ostrich*

14 Som lämnar sina ägg i jorden, och värmer dem i sanden,

15 Och glömmet att foten må krossa dem, eller att det vilda djuret må ta sönder dem.

16 Hon förhäradas mot sina ungar, som om *de* inte *var* hennes: hennes arbete är förgäves utan fruktan;

17 Eftersom Gud har berövat henne på vishet, inte heller har han tilldelat henne förstånd.

18 På den tiden *då* hon reser sig högt, föraktar hon hästen och dess ryttare.

19 Har du gett hästen styrka? Har du klätt hans nacke med dunder?

20 Kan du göra honom rädd såsom en gräshoppa? Hans näsborrars härlighet *är* fruktansvärd.

**terrible: Heb. terror*

21 Han skrapar i dalen, och gläder sig i *sin* styrka: han drar ut för att möta de beväpnade männen.

**He paweth: Or, His feet dig*

**the armed men: Heb. the armour*

22 Han hånar fruktan, och förfäras inte; inte heller vänder han om ifrån svärdet.

23 Kogret rasslar mot honom, det blänkande spjutet och skölden.

24 Han sväljer marken med häftighet och raseri: inte heller tror han att *det* *är* ljudet av trumpeterna.

25 Han säger bland trumpeterna, Ha, ha; och han vädrar striden på långt håll, befälens dundrande, och skrikandet.

26 Flyger höken av din visdom, *och* breder ut sina vingar mot söder?

27 *Är det* på din befallning *som* örnen stiger *så* högt, och bygger sitt näste *uppe* i höjden?

**at thy command?: Heb. by thy mouth*

28 Hon bor och håller till på klippan, på klippans skarpkantiga del, och den starka platsen.

29 Därifrån söker hon byte, *och* hennes ögon skådar långt bort.

30 Hennes ungar suger också upp blod: och där de slagna *är*, där *är* *också* hon.

Kapitel 40

1 Job ödmjukar sig inför HERREN. 6 Gud manar Job att visa sin rättfärdighet, makt och visdom.

15 Om behemoth.

1 Därtill svarade HERREN Job, och sade,

2 Skall han som tvistar med den Allsmäktige instruera *honom*? Han som tillrättavisar Gud, låt honom svara på det.

3 Då svarade Job HERREN, och sade,

4 Se, jag är avskyvärd; vad skall jag svara dig? Jag kommer lägga min hand på min mun.

5 En gång har jag talat; men jag kommer inte svara: ja, två gånger; men jag kommer inte fortsätta något mer.

6 Då svarade HERREN till Job ur virvelvinden, och sade,

7 Omgjorda nu dina länder som en man: jag kommer utkräva *svar* av dig, och förkunna du för mig.

8 Skall du också upphäva min dom? Skall du fördöma mig, att du må vara rättfärdig?

9 Har du en arm såsom Gud *har*? Eller kan du dundra med en röst som han?

10 Pryd dig nu *med* majestät och

förträfflighet; och klä dig i härlighet och skönhet.

11 Kasta ut din vredes raseri: och se på var och en *som är* stolt, och sänk honom.

12 Se på var och en *som är* stolt, och förödmjuka honom; och trampa ner de onda på deras plats.

13 Göm dem tillsammans i stoftet; och bind i hemlighet deras ansikten.

14 Då kommer jag också bekänna för dig att din egen högra hand kan rädda dig.

15 Se nu på behemoth, som jag har gjort med dig; han äter gräs som en oxe.

**behemoth: Or, the elephant, as some think*

16 Se nu, hans styrka *är* i hans länder, och hans kraft *finns* i hans mages navel.

17 Han rör på sin svans såsom en ceder: hans stenars senor är sammanvävda.

**he moveth: Or, he settleth up*

18 Hans ben *är som* starka stycken av mässing; hans ben *är* som stänger av järn.

19 Han *är* Guds vägars främste: han som gjorde honom kan få hans svärd att träda fram *åt honom*.

20 Sannerligen frambär bergen honom mat, där markens alla djur leker.

21 Han ligger under de skuggiga träden, i skydd av rör, och träsk.

22 De skuggiga träden övertäcker honom *med* sin skugga; bäckens pilträäd omger honom.

23 Se, han dricker upp en flod, och hastar inte: han litar till att han kan

dra upp Jordan in i sin mun.

**he drinketh: Heb. he oppresseth*

24 Han tar det med sina ögon: *hans* näsa genomborrar snaror.

**He taketh it with his eyes: his nose pierceth through snares: Or, will any take him in his sight? or bore his nose with a ginn?*

Kapitel 41

Om Guds väldiga kraft i leviathan.

1 Kan du dra fram leviathan med en krok? Eller *fånga* hans tunga med en lina *som* du sänker ner?

**leviathan: That is, a whale or a whirlpool*

**which thou lettest down?: Heb. which thou drownest*

2 Kan du sätta en krok i hans näsa? Eller genomborra hans käft med en tagg?

3 Skall han vädja många *gång*er till dig? Kommer han tala mjuka *ord* till dig?

4 Kommer han sluta ett förbund med dig? Kommer du ta honom till *att vara din* tjänare för evigt?

5 Kommer du leka med honom *som med* en fågel? Eller kommer du binda honom åt dina tärnor?

6 Skall följeslagarna göra en festmåltid av honom? Skall de dela upp honom bland köpmännen?

7 Kan du fylla hans hud med harpuner? Eller hans huvud med fiskespjut?

8 Lägg din hand på honom, kom ihåg den striden, gör inte *om det* något mer.

9 Se, hans hopp är förgäves: skall *man* inte bli nerlagen *redan* vid blotta åsynen av honom?

10 Ingen *är så* våldsam så att våga

reta upp honom: vem förmår då att stå inför mig?

11 Vem har föregått mig, att jag skulle betala tillbaka *honom*?

Vadhelst som finns under hela himlen är mitt.

12 Jag kommer inte dölja hans delar, eller hans kraft, eller hans sköna symmetri.

13 Vem kan blotta hans dräkts yta? Eller vem kan komma *till honom* med hans dubbla betsel?

**with: Or, within*

14 Vem kan öppna hans ansiktes dörrar? Hans tänder *är* fasansfulla runt omkring.

15 *Hans fjäll är hans stolthet*, sammanfogade *såsom* en fast förslutning.

**scales: Heb. strong pieces of shields*

16 Ett är så nära till ett annat, att ingen luft kan komma *in* mellan dem.

17 De är sammanfogade med varandra, de sitter ihop, så att de inte kan skiljas åt.

18 Vid hans nysningar skiner ett ljus, och hans ögon *är* som morgonens ögonlock.

19 Ur hans mun går brinnande facklor ut, *också* eldgnistor far ut.

20 Ur hans näsborrar går *det* ut rök, *såsom från* en kokande gryta eller kittel.

21 Hans anda antänder kol, och en låga går ut ur hans mun.

22 I hans nacke finns styrka kvar, och sorg vänds till glädje inför honom.

**sorrow is turned into joy: Heb. sorrow rejoiceth*

23 Hans köotts flingor är

sammanfogade: de är fasta i sig; de kan inte rubbas.

**the flakes: Heb. the fallings*

24 Hans hjärta är lika fast som en sten; ja lika hård som en bit av den nedre *kvarnstenen*.

25 När han reser sig, blir de mäktiga rädda: på grund av fördärv renar de sig.

26 Hans svärd, som angriper honom, kan inte hålla stånd: *inte heller* spjutet, pilen, eller ringbrynjan.

**habergeon: Or, breastplate*

27 Han aktar järn som strå, *och* mässing som ruttet trä.

28 Pilen kan inte få honom *att fly*: slungstenar förvandlas för honom till åkerstubb.

29 Pilar räknas som åkerstubb: han skrattar åt rasslet av ett spjut.

30 Vassa stenar *finns* under honom: han breder ut vassa spetsiga ting över gyttjan.

**Sharp stones: Heb. Sharp pieces, of potsherd*

31 Han får djupet att koka som en gryta: han gör havet lik en gryta med smörjelse.

32 Han får en stig att lysa efter sig; *man* skulle kunna tro *att* djupet *är* gråhårigt.

33 På jorden finns inte hans like, som är skapad *så* utan fruktan.

**who is made without fear: Or, who behave themselves without fear*

34 Han ser på alla höga *ting*: han *är* en kung över stolthetens alla barn.

Kapitel 42

1 Job ångrar sig, underordnar sig HERREN och överlåter sig åt honom. 7 Gud ger Job rätt gentemot hans vänner. Och får dem att underordna sig honom och godta honom. 10 HERREN upphöjer Job och välsignar honom. 16 Jobs ålder och död.

1 Sedan svarade Job HERREN, och sade,

2 Jag vet att du kan göra alla *ting*, och att ingen tanke kan hållas undan från dig.

**no thought can be withholden: Or, no thought of thine can be hindered*

3 Vem är han som gömmer rådslut utan kunskap? Därför har jag uttalat att jag inte förstod; *det var ting* alltför förunderliga för mig, vilka jag inte kände till.

4 Hör, jag ber dig, och jag kommer tala: jag kommer utkräva av dig, och förkunna du för mig.

5 Jag har hört om dig via örats hörsel: men nu ser mitt öga dig.

6 Därför avskyr jag *mig själv*, och ångrar mig i stoft och aska.

7 Och det skedde *så*, efter att HERREN hade talat dessa ord till Job, att HERREN sade till temaniten Elifaz, Min vrede är upptänd mot dig, och mot dina två vänner: ty ni har inte talat *det tinget som är rätt* om mig, såsom min tjänare Job *har gjort*.

8 Tag er nu därför sju tjurar och sju baggar, och gå till min tjänare Job, och offra ett brännoffer åt er; och min tjänare Job skall be för er: ty honom kommer jag godta: att jag inte ska handla med er *enligt er* dårskap, i det att ni inte har talat om mig *det tinget som är rätt*, såsom

min tjänare Job.

**him: Heb. his face or person*

9 Så temaniten Elifaz och shuhiten Bildad och naamathiten Zofar gick, och gjorde såsom HERREN befallde dem: HERREN godtog också Job.

**Job: Heb. the face of Job*

10 Och HERREN vände Jobs fångenskap, när han bad för sina vänner: HERREN gav också Job dubbelt så mycket som han hade innan.

**gave Job twice as much: Heb. added to Job unto the double*

11 Sedan kom alla hans bröder till honom, och alla hans systrar, och alla de som förut hade varit hans bekanta, och åt bröd med honom i hans hus: och de jämrade sig över honom, och tröstade honom angående all den ondska som HERREN hade hämtat över honom: var man gav honom också ett stycke pengar, och var och en ett örhänge av guld.

12 Så HERREN välsignade Jobs senare slut mer än hans början: ty han hade 14 000 får, och 6 000 kameler, och 1 000 ok med oxar, och 1 000 åsninnor.

13 Han hade också sju söner och tre döttrar.

14 Och han gav den första namnet Jemima; och den andra *dotterns* namn var Kezia; och den tredjes namn var Keren-Happuch.

15 Och i hela landet blev inga kvinnor funna *som var så* vackra som Jobs döttrar: och deras far gav dem arvedel bland deras bröder.

16 Efter detta levde Job i 140 år, och

såg sina söner, och sina söners söner,
ja fyra generationer.

17 Så Job dog, *varande* gammal och
mätt på dagar.